

Rafiq Yusifoğlu

DAHA UŞAQ DEYİLƏM

RAFIQ YUSIFOĞLU

DAHA UŞAQ
DEYİLƏM

F. Köçəri adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI
INV. № 98207

2015-fond.

Bakı
Şirvanməşr
2006

Beynəlxalq Qızıl Priz laureatı (Madrid, 2004)

Şirvanəşr, 54(931) 2006

Nəşir Qəşəm İsabəyli

Redaktoru Zahid Xəlil
Rəssamı İlqar Tofiqoğlu
Dizayneri Leyla Salamova

Rafiq Yusifoğlu. Daha uşaq deyiləm. Şeirlər.

Bakı, Şirvanəşr 2006,

200 səh.

Tanınmış şair, Azərbaycan Respublikasının Əməkdar Mədəniyyət işçisi, "Qızıl qələm", "Vətən", "Araz", "İlin ən yaxşı kitabı", "Tofiq Mahmud" mükafatları laureatı Rafiq Yusifoğlu çoxlu şeir, nəsr, publisistika, tərcümə kitablarının, üç dərslinin və bir monoqrafiyanın müəllifidir. Onun yeni kitabına uşaqlar üçün yazdığı, əksəriyyəti indiyə qədər çap olunmayan şeirlər toplanmışdır.

83.3. Az (2)

R

054

© Rafiq Yusifoğlu, 2006

Bakı-Az 1021. Badamdar şos. 77.

Tel: 492-92-27, 492-93-72, 434-70-94, (050)316-23-40

QIZLAR, BALACA QIZLAR.

QLOBUS

-Atacan, bu qarpızdır?
-Yox, qızım, qlobusdur.
Bir bax, dənizlər, çaylar...
Qlobusun üstündə
Dünyamızın şəkli var.
-Şəkli varsa dünyanın,
Bizim evimiz hanı?
Bəs toplan,
Bəs məstan?
Yox, atacan, söylə ki,
Mən küsdüm qlobusdan...

KÖRPƏ

Sən bizim körpəyə bax,
Sanki dil bilir.
Ağlayanla ağlayır,
Gülənlə gülür.
Ona bir şey uzatsan,
Əlini açır.
Su görəndə susayır,
Süd görcək acır...

BALACA MÜƏLLİMƏ

Hələ getmir məktəbə
Altı yaşlı Gülərə.
Dayəlik eləyir o,
İki yaşlı Gülərə.

Kitab alır əlinə,
Oxuya bilir guya.
Tanımır hərfləri,
Çox vaxt "b" deyir "a"ya.

Hərflərin adını
Nə olsun ki, tərs deyir.
Hamı evdən gedəndə
Bacısına dərs deyir.

BACIM

Səhərlər istəsəm də
Tez oyanım bacımdan,
Mümkün olmur heç zaman.
Həmişə məndən əvvəl
Yuxudan durur Sevinc.
Əlinə su götürüb,
Üzünə vurur Sevinc
Şeytan evdəkilərdən
Qoçaq bilir özünü.
Axı hamıdan əvvəl
O yuyur əl-üzünü!

SEVİLİN KUKLASI

Nahar vaxtı yetişib,
Baxırsan hara, kuklam?
Gəl otur yemək yeyək,
Gözləri qara kuklam.
Mən şorba bişirmişəm,
Dadlı çıxıb, pis deyil.
Al, bu da sənin payın,
Necə, azdır, bəs deyil?!
Yenə pay verim sənə?
Bəlkə çay verim sənə?

SAHİLDƏ

Ana körpə qızını
Bir təhər tutdu dilə.
Nəhayət, anasıyla
Rəna gəldi sahilə.

Dənizdən meh əsirdi,
Yellənirdi söyüdlər.
Elə bil ki, astaca
Dillənirdi söyüdlər.

Qız gah söyüdə baxdı,
Gah qara saçlarına.
Dedi: -Niyə söyüdü
Saçı yaşıldır, ana?!

TƏRANƏ

Havada gəzir
Toppuş ɛlləri,
Düşüb alınına
Seyrək telləri.
Gülüşlərindən
Şəfəq tökülür,
Bu şeytan qızın
Gözləri gülür.
Danışa bilmir
Ancaq Təranə,
Onun dilincə
Danışır nənə...

PƏRVANƏ

Donum var qırçın-qırçın,
Özüm bala siğirçin.
Tanımırsan, ay nənə,
Təranənin bacısı
Pərvanəyəm, Pərvanə.

ADI PƏRVANƏ, ÖZÜ PƏRVANƏ

İşığın dövrəsində
Hərim-hərim hərlənər,
Balaca pərvanələr.
Nənənin nağılları
Yaman gələr xoşuna.
Pərvanə də fırlanar
Nənəsinin başına...

BALACA AKTRİSA

Qışqırıb haray saldı:
-Yıxılmışam, ay ana!
Öz-gözümdən qan axır, -
İçini çəkdi Sona.
-Başıma xeyir olsun, -
Ana vurdu dizinə...
Sən demə bu şeytan qız
Gilənarın suyunu
Sürtübmüş üz-gözünə.

XURAMAN

Özünü böyük sayır
Bizim kiçik Xuraman.
Gəlinciyi bələyir,
Dünən bələkdən çıxan.

ÇİÇƏYİN BƏHANƏSİ

Yatmaq istəmir
Yenə bu şeytan.
Neçə bəhanə
Tapıb bayaqdan:
-Eh, yuxum qaçdı, -
Əsnəyir Çiçək.
-Gözlərini yum,
Yuxun gələcək.
-Gözümü yumsam,
Anacan, axı
Bəs hardan girər
Gözümə yuxu?!

GÜLNAR

Ağzında dörd dişi var,
Yaman dəcəldi Gülnar.
Mən onu "maç" elədim,
O mənə "qıç" elədi...

GİLƏ

Gilə hələ uşaqdı,
Bəs niyə başı ağdı?
Tabaşirə bulayıb
O, məktəbdə əlini.
Sonra yadından çıxıb,
Sığallayıb telini.

TƏRS

Dedim çıxma ağaca,
Çıxdı, yıxıldı Ağca.
Yarasını bağladım,
Kiri dedim, ağladı.
Bu ki tərsin biridi,
Dedim ağla,
Kirdi...

QARA QIZ

Fikir verin bu qıza,
O qaradır, yoxsa qır?!
Hey yuyur əl-üzünü,
Ağarmır ki, ağarmır.

SEVİNC KÜSÜB

Quyruğunu bulayır,
Dodağını yalayır.
Hey sürtüşür Sevincə,
Nə olub bu nadincə?
Nə dinir, nə danışır,
Qaradinməz olub çox.
Sevinc məstandan küsüb,
Məstanın xəbəri yox.

SU, TORPAQ?

Belə bir sual verdi
Bir gün balaca Arzu:
-Atacan, söylə görüm
Torpaq çoxdu, yoxsa su?
Ata dedi: -Su çoxdu...
Qız düşündü bir qədər:
-Nəyin üstündə durur,
Atacan, bəs dənizlər?
-Suların da altında,
Gözəl bala, torpaq var.
-Bəs balaca torpağa
Necə sığışır sular?

QIZIM-SAZIM

Yerə qoysan oxumaz,
Qucağımda dinər saz.
Qucağımda kiriyər,
Yerdə ağlayar Gülnaz.

"NƏNƏM-NƏNƏM"

Qəribədir, ay Çiçək,
Süd vermir bizim inək
Onu sağanda nənəm,
Etməsə "nənəm-nənəm"...

SONA

Südəmərsə də,
Balaca sona,
Oyuncaqları
Basır ağzına.
Kukla çığırır,
Kömək istəyir.
Guya qız onu
Yemək istəyir?!

KABAB

İçində tonqal,
Qızarıb manqal.
Bəs neyləmişən
Bizim şişləri? –
Gətir, manqala
Düzək şişləri.
Balaca Aftab,
İstəyir kabab.

İKİ KUKLA

Kuklalar arasından
Seçmişəm öz kuklamı.
Anam məni oynadır,
Mən alagöz kuklamı.
Bizi belə görəndə
Güldü qardaşım Xəyyam.
Ona dedim ki, mən də
Anamın kuklasıyam...

GÜLLÜKDƏ

Anacan, mənə gül də, -
Dedi balaca Solmaz.
-Hər gələn bir gül dərsə,
Qızım, parkda gül qalmaz...

ƏKS-SƏDA

Çığırırım, qayalar
Əks eləyir səsini.
Sanki tutuquşudur,
Təkrar edir sözümü.
Qışqırır qışqıranda,
Oxuyur oxuyanda.
Ancaq buna inanmır
Bizim dəcəl Güləndam.
Deyir: -Dağda adam var,
Yoxsa qaya danışar?

LƏTAFƏT

Vermir mənə hay Lətafət,
Ay Lətafət, ay Lətafət!
Söylə, harda gizlənmişən?
Sən dağlarda gizlənmişən?
Kimsə tutdu əllərimdən,
Lətafəti tanıdım mən.
Sağ əlində bir qom yarpız,
Qucağıma tullandı qız...

DIŞ

Mənim dişlərim çıxıb,
Soruşdu ki, Gülsəba, -
Sənin dişlərin nə vaxt
Çıxacaq bəs, ay baba?

NƏRGİZ

Böyük qardaşı ilə
Gəzməyə çıxdı Nərgiz.
Çiçək yığıb çəməndən
Saçına taxdı Nərgiz.
Onu belə görəndə,
Çaşıb qalmışdı Çiçək.
Sanırdı ki, Nərgizin
Başında bitib çiçək.

AYDAN VƏ ÇAYDAN

Ana çay dəmləyəndə
Üzü güldü Aydanın.
Dedi: - Ana, bu çaynik
Balasıdı çaydanın?

AYSU

Gör nə oyundan çıxır,
Aysuya bax, Aysuya.
Sanki qaz balasıdı,
Elə hey cumur suya.

AZƏRİN

Çiçəklərin içində
Gəzər bizim Azərin.
Nərgizləri çəməndən
Üzər bizim Azərin.
Özü də nərgizlərə
Bənzər bizim Azərin.
Telinə yüz cür çiçək
Düzər bizim Azərin.
Su verməsən güllərə,
Küsər bizim Azərin.
Qönçə dodaqlarını
Büzər bizim Azərin...

NAĞIL DANIŞ

Evdə bekar durunca,
Nağil danış Narınca.
Məlikməmməd de, necə
Divi pusdu gizlicə?
Necə endi quyuya?
Div gedəndə yuxuya
Necə aldatdı onu?
Hey danışdım, danışdım,
Gəldi nağilin sonu.
Göydən üç alma düşdü,
Kimə çatır almalar?
Nərgiz dedi: -Atacan,
Bunu bölməyə nə var?
Öz alma payımı da
Sənə bağışlayım mən,
Nə olar, əvəzində
Nağil danış yenidən...

AYBƏNİZ

Toyuqları çağırdı
Neçə dəfə Aybəniz.
Qumu yığıb əlinə
Səpdi yerə Aybəniz.
Hamısı dənə cumdu,
Bu ki, dən deyil, qumdu?
Toyuqlar qayıtdılar,
Gedib hində yatdılar.
Qız yenə də çağırdı:
-Cibba, əlimdə dən var!
Daha onun sözüne
İnanmadı toyuqlar.

ŞÜA

Güzgünü tutdum günə,
Saldım onun üzünə.
Qızın gözü qamaşdı,
Kuklanı qoyub qaçdı.
Təzdən çağırdım onu,
Dedim: -Gəl divara bax!
Üstündeki şüanı
Tutarsanmı, ay qoçaq?
Cumdu şüaya sarı,
Şüa qalxdı yuxarı.
İstədi tutsun Pəri,
Boşa çıxdı əlləri.
Ana güldü: -Ay qızım,
Yoruldun, dincəl bir az.
Dostun səni aldadır,
Şüanı tutmaq olmaz.

SOLMAZ

Cəciyi atma
Çölə, ay Solmaz.
Adam küçəyə
Zibil tullamaz.
-Yaxşı, bir daha
Tullamaram mən. –
Elə bu zaman
Zibil tökdülər
Üst mərtəbədən.
Kağızlar uçdu
Havada quş tək.
Solmaz dilləndi

Gülümsünərək:

-Ana, bu xala
Utanmır niyə?
Zibil tullayar
Adam küçəyə?

AYNUR

Pəpə deyir çörəyə,
Bəbə deyir körpəyə.
Divardan tuta-tuta
O yan, bu yana qaçır.
Guya özü böyükdür,
Təzə-təzə dil açır.

BAĞÇA-BAĞÇA

Bağça-bağça oynayaq
Deyir bizim Həlīmə.
Sən uşaq ol, atacan,
Mən də olum müəllimə.
Götür oynat, varımdır
Neçə cürə oyuncaq.
Yatmaq vaxtı gəlibdir,
Səs salmayın, ay uşaq.
İtlədin Süsəni,
Ayıb deyil, ay Solmaz?
Tez əl verib barışın,
Adam dalaşqan olmaz.
...Onu bu əyləncədən
Hünərin var gəl ayır.
Qız evdə olanda da,
Bağçanı unutmayır.

GÜLSÜM

-Bu sənin harandı?
-Üzümdü.
-Bəs bura harandı?
-Gözümdü.
-Kimindir bu bağça?
-Bizimdi.
-Qız, adın nədi bəs?
-Gülsümdü.
-Tənəkdən sallanan
de nədir?
-Üzümdü.
-Dər apar nə qədər istəsən.
-Bir salxım bəsimdi...

YALLI

Oğlanlar, qızlar
Tutub əl-ələ,
Rəqs eləyirlər
Çox həvəs ilə.
Yenə mağara
Düşüb hay-haray.
Rəqs eləyənlər
Vurublar halay.
Süzür əmilər,
Süzür xalalar -
Durnalar kimi
Bax, qatar-qatar.
Bu gün bayramdır,
Şənlik edirlər.
Tutub əl-ələ
Yallı gedirlər.

F. Kəçəri adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI
INV. № 98207

NIYƏ DÖYÜRSƏN?

Yun çırpırdı bir dəfə
Həyətdə Gülsüm nənə.
Durub ona baxırdı
Bizim balaca Nanə.
Nənəsinin işləri
Çaş-baş qoymuşdu onu.
-Nənəcan, yazıq deyil,
Niyə döyürsən yunu?
Nənə dedi: -Ay qızım,
Sənin canın sağ olsun.
Çırpıram yun həm təmiz,
Həm də ki, yumşaq olsun.
Çox keçmədi aradan,
Birdən gördü ki, nənə
Donunu yerə atıb
Çubuqla çırpır Nanə.
-Neyləmək istəyirsən
Axı, qurbanın olum?
-Döyürəm təmiz olsun,
Nənəcan, çirkli donum...

SƏNƏM

Öpür onun üzündən,
Öpür onun gözündən.
Balaca gəlinciyi
Çox istəyir özündən.
Əmzik də verir ona
Bizim balaca Sənəm.
Deyir: -Mən çox əmmişəm,
İndi də sən əm, sən əm!

AYDANIN YUXUSU

Yuxusunda gördü ki,
Bizim balaca Aydan:
Xiyar yemiş boydadır,
Pomidor qarpız boyda.
Gilənar narcan olub,
Zoğal badımcın olub.
Hər şey, hər şey kökəlib,
O özü də yekəlib.
Yuxudan duran zaman
Görün bu qız neylədi? –
Ona nə verdilərse,
-Balacadır, - söylədi.
Yekə xiyar verdilər,
Dedi: -Yaxın durmaram.
Böyüyünü gətirin,
Bunu yesəm, doymaram.
Yalvarıb yapışdılar,
Onu tutdular dilə.
Dedilər: -Tərslik etmə,
Bu xiyarı ye hələ!
Yenə xiyar verərik
Sənə, əgər doymasın.
Xiyarın yarısını
Yeyə bilmədi Aydan.

TELLİNİN BACISI

Tellinin telləri
Tel-teldi.
Tellinin bacısı
Ayseldi.

Ay hara, sel hara?
Bəs necə çıxıbdır
Sel ora?
Gecələr nur olub,
Səpilib ay seli.
Aydanmı süzülüb
Ayselimi?!

DARAQ

Darağımın, ay Gülnar,
Gör nə qədər dişi var?
Ancaq qorxmuram, onu
Götürürəm əlimə.
Dişləriylə dişləmir,
Sığal çəkir telimə.

ATA İŞDƏN GƏLƏNDƏ

Ata yazı yazanda
Qələm istəyir Arzu.
Deyir: -Bədi, atacan,
Qoy bir az da mən yazım!

Götürəndə əlinə
Ata qəzet-jurnalı,
İmkan vermir oxuya,
Dartıb əlindən alır.

-Qoymursan bir iş görəmə,
Ağıllı ol, sözə bax!
-İşdən indi gəlmisən,
Gəl mənimlə oynayaq!

LEYLA

Baba işdən gələndə
Deyir balaca Leyla:
-Uzan dincəl, babacan,
Mən sənə çalım layla.

BALIQLAR

Qəribədir, ay Fidan,
Balıqlar çıxmır sudan.
Nə isti demir onlar,
Nə soyuq demir onlar.
Həmişə çimir onlar.

İSTƏYİRƏM Kİ...

Tikiş maşını
Alıbdır xalam.
İstəyirəm ki,
Mən dərziləyim olam.
Tikəm xalama
Bir qəşəng paltar.
Borclu qalmasın
Xalaya Gülnar.

HEÇ BİR İL YATMAQ OLAR?

-Atacan, bir qulaq as,
Belə deyir Ehtiram:
Mən köhnə ildə yatıb,
Təzə ildə duraram.

Olarmı yatmaq bir il?
-Qızım, bu çətin deyil.
Bax, indi köhnə ildir,
Sabah təzə il gəlir.
Bu axşam yatıb, sabah
Durmaq çətin deyildir.

ŞƏHƏRDƏ ŞƏHƏR

Deyirsən Sumqayıt
Yerləşir Bakıda.
Düz deyil, ay Ülkər.
Şəhərin içində
Olarmı heç şəhər?

GÜLYAZ

Təzə-təzə dil açır,
Bir şeirdir hər sözü.
Mənə yazmaq öyrədir,
Yaza da bilmir özü.

Alan kimi qələmi
Sevinir dəcəl Gülyaz.
Qaralayıb dəftəri
Deyir: -Sən də belə yaz!

BACIM DEYİR

-Bacım deyir gələn il
Heç un üyünməyəcək.
Un olmasa, nənəcan,
Bəs hardan olar çörək?

-Bacın düz deyir, bala,
Ancaq qorxma heç nədən.
Deyirmançı əmilər
Üyüdəcək çoxlu dən.

-Un elə üyünübdür,
Şaqqanaq çəkdi Gözəl. –
Üyünmüşün nəyini
Üyütsünlər, ay dəcəl?

ALA İNƏK, QARA DÜYƏ

Balası olmayacaq,
Ala inək qısırdı.
Gülsüm nənə nahaqdan
Ürəyini qısırdı.
Pis günün ömrü azdı,
Qara düyə boğazdı.
Bu gün-sabah doğacaq,
Nənə onu sağacaq.
Süd dolacaq sərinçə,
Bülama bişirəcək
Gülsüm nənə Sevincə...

ŞİRİN

Şirin şirin baladı,
Evdə şirni qalmadı.
Gileyləndi anası:
-Yox qızım, bu olmadı! –
Şirni neyləyirsən,
Ay mənim Şirin balam?
-Ana, şirni yeyirəm,
Daha da şirin olam.

BAĞÇANIN ÇİÇƏKLƏRİ

Çoxlu dostum var
Mənim bağçada.
Nədənsə burda
Darıxmır adam.
Şeir deyirik,
Rəqs edirik biz.
Sevinclə dolur
Kiçik qəlbimiz.
-Əcəb bağçadır,
Çiçəyi hanı?
-Çiçəkləri də
Bizik bağçanın.

GÜLBƏNİZ

Dağları seyr edəndə
Belə dedi Gülbəniz:
Sanki dağlar gəmidir,
Düzlərsə yaşıl dəniz.

HEÇ

Qarışıbdır üstümdə
Ot gülə, gül də ota.
Heç sənəin paltarında
Gül yoxdur, ay Gülbuta!

GÜLLÜ DON

Uşaqlar, gəlin baxın
Bizim kiçik Güllərə.
Arı qonub donunun
Üstündəki güllərə.

Güllər istəyir qaça,
Vurnuxur sola, sağa.
Arı sancmaq istəmir,
İstəyir ki, bal yığa!

QUZU VƏ ARZU

Bu gün anadan olub,
Gəzir balaca quzu.
Anacan, bir yaşı var,
Niyə yerimir Arzu?

GÜLNAZ

İstəyir ki, süpürsün
Gülnaz evi, eşiyi.
Hələ o, balacadır,
İş görəndə töyşüyür.
Toz bürüdü hər yanı,
Ay qızım, belə olmaz.
Süpürgəni istədim,
Küsdü, ağladı Gülnaz.
-Yaxşı, bəsdir, ağlama,
Evimizi süpür gəl!
Özündən də böyükdür
Əlindəki süpürgə.

TƏNBƏL KİMDİR

Tez qaçdılar mətbəxə
Arzu ilə Dürdanə.
Anası qoğal verdi
Hərəsinə bir dənə.
-Kim tez yeyəgək görək?
-Bu nədi ki?
-Qoğaldı.
-Ana, Arzu tənbəldi,
Mən qurtardım, o qaldı...

ELƏDİRMİ?

Deyirlər ki, Şəlalə
Dəcəl qızıdır, a Lalə!
Evdə salır hay-həşir,
Bacısıyla güləşir.
Elədirmi, a Lalə?
Bacın deyil Şəlalə?

"SUMQAYIT"

-Anam "Sumqayıt" aldı
Mağazadan bu səhər.
Niyə çaşıb qalmısan,
İnanmırsan, ay Mənzər?

-Şəhəri almaq olar? –
Gülməlisən, gülməli!
-Bu ki, yuyucu tozdu,
Şəhər nədi, ay dəli?!

Paltar tər-təmiz olur
Onunla yuyulanda.
Sevimli şəhərimin
Adı gəzir hər yanda.

GÜZGÜ QABAĞINDA

Durub güzgü qabağında,
Nəğmə qopur dodağından.
Hey oxuyur, dinləyirik
Biz balaca Yasəməni.
Deyir: -Görün televizor
Nə qəşəng göstərir məni?!

BƏYİM

-Döyülməyin gəlibdir
Bəlkə yenə, ay Bəyim?
-Yox, mən sözə baxanam,
Gəlməyib döyülməyim.

BİRDƏN AY BATAR

Atasıyla sahilə
Gəzişirdi Ənisə.
Söylədi ki, ay ata,
Ay düşübdür dənizə.

Onun gəlişi ilə
Sular qərq olub nura.
Birdən batar dənizdə,-
Gör üzüb gedib hara?!

QIRXILAN SAÇLAR

Dəllək mənim saçımı
Qırxdı, mən də kuklanın.
Mənim başım tükləndi,
Kuklamın saçı hanı?

ÖZÜDURAN KUKLA

Özüduran kuklanı
İstəyir yıxsın külək.
Əyilsə də, düzəlir
Yenə də əvvəlki tək.

GÜLGƏZİN ÇƏKMƏLƏRİ

Çəkmə almışam
Kiçik Gülgəzə.
Çəkmə, nə çəkmə,
Qəşəng, təptəzə!

Görün neyləyir
Qız yatan zaman.
Çıxartmır onu
Heç ayağından.

Deyir: -Çəkməmi
Çıxartsam əgər,
Onu bəbələr
Götürüb geyər...

AYTƏN

Mən qəzet oxuyanda
Hey fırlanır başıma.
Aytənin dəcəlliyi
Gəlir mənim xoşuma.
Deyir: -Ata, səninlə
Dostluğumu kəsərəm.
Di ver mən də oxuyum,
Yoxsa səndən küsərəm...

LEYLA

Gəlinciyinə
Yer salıb Leyla.
Üstünü örtüb,
Hey çalır layla.

Bir görün necə
Qaşını çatıb?
Deyir: -Ay ana,
Sus, uşaq yatıb...

ŞAPALAQ İSTƏYƏN QIZ

Nə qəribə qızdı bu,
Mətdəl qalmışam mən.
"Şapalaq istəyirəm" –
Ağlayır ki, səhərdən.
Şillə vurdum yavaşca,
Dedim kiriyə bəlkə.
Ağladı gözlərindən
İncilər tökə-tökə.

Görün mənə nə dedi
Gözü yaşlı Gülbuta:
-Şapalaq istəyirəm,
Məni döymə, ay ata!
Di gəl bunu başa düş,
Onun könlünə dəymə.
Həm şapalaq istəyir,
Həm deyir məni döymə.
-Bəs qız nə istəyirmiş?
-Desəm, gülməyin tutar.
Şapalaq yox, şabalıd
İstəyirmiş Gülbuta.

RUHIYYƏ

Qəşəng qızdı Ruhiyyə,
Göz qara, qaş çatmadı.
Anası layla çaldı,
Yatmadı ki, yatmadı.
Tez durdu yatağından,
Oyuncağı oynatdı.
Kuklaya layla çalıb,
Qardaşını oyatdı.

AYNUR KİMDİ

Aynur kimdi?
Ay işığı,
Evimizin
Yaraşığı.
Aydan arı,
Sudan duru.
Hamı çox sevir
Aynuru.

Gül kimidir
Üstü-başı,
Pintilərdən
Gəlməz xoşu.

İŞIĞA UZANAN ƏLLƏR

Əl uzadır
Aya qızım.
Ala gözlü
Maya qızım.
Elə bilir
Çatar əli,
İşıqdan çox
Xoşu gəlir.

SUZANNA

Qaz almışam mən ona
Oyuncaq dükənindən.
Sevinir, bircə addım
Kənar getmir yanından.
Gündə bir yol Suzanna,
Onu basır qazana.
Aldığım oyuncaqdan
"Dadlı yemək bişirir",
Sonra qonaq çağırır
Qardaşı Cavanşiri.

BİRDƏN

Dəyərək dağa, daşa,
Çay gəlir daşa-daşa.
Bizim balaca Gülər
Niyə düşüb təlaşa?
-Söndür televizoru!
-Nə olub ki, ay Gülər?
-Atacan, birdən bu çay
Daşib evə tökülər.

GÜLƏR BALA

Təzə ayaq açıbdır
Gül balam, Gülər balam.
Danışa bilməsə də,
Doyunca gülər balam.
Gəlinciyin saçını
Darayar, hörər balam.
Qoyun görsə mələyər,
İt görsə hürər balam...

GÜLƏR

Gülərə bax, gücü çatmır
Ayağını qaldırmağa.
Çəkməsinin hər bir tayı
Elə bil ki, dönüb dağa.
Gülər bala şeytan qızıdır,
Axşamacan deyib gülər.
Atasının çəkməsini
Ayağına deyib Gülər.

GÜLƏNDAM

Açır albomu
Hər səhər-axşam.
Hey öz şəklinə
Baxır güləndam.
Deyir: -Balamın
Saçı uzundu.
Atacan, bu da
Mənim qızımdı.

ÜLKƏR

Durub baxıram
Bizim Ülkərə.
Üç addım atıb,
Yıxılır yerə.

Qalxır, yenidən
Getmək istəyir.
Təranəni də
Ötmək istəyir.

Ayaq açıbdır
Təzə-təzə o.
Sanki dünyanı
Verib bizə o.

SÜSƏN

Nənə düyü qaynadıb,
Boşaltdı aşı-süzənə.
Düyünü dəmə vurub,
Aş bişirdi Süsənə.

Yaddan çıxdı gəlincik,
Yaddan çıxdı oyuncaq.
Bir qab həlim də içdi
Aş bişincə bu qoçaq.

MƏN OLMASAM

-Səni evdən qovuram,
Tez ol dur get, Gülyana!
-Mən olmasam, aldığıın
Südü kim içər, ana?
Sənin balan kim olar,
Konfetləri kim yeyər?
"Ay pipiyi qan xoruz"
Şeirini bəs kim deyər?

QARANLIQDAN QORXAN QIZ

İşıq sönəndə qorxur,
O da yumur gözünü.
Üstəlik əlləriylə
Bərk-bərk örtür üzünü.

O, dayanır beləcə,
Əgər yanmasa işıq.
Deyir ki, gözlərimə
Qoy dolmasın qaranlıq.

Gülmək tutur məni də,
Deyirəm ki, ay Ülkər,
Gözlərini yumanda
Qaranlıq olmur məgər?

BALALAR

Camışın balası
Balaq.
Keçinin balası
Oğlaq.
Qoyunun balası
Quzu.
Ananın balası
Arzu...

ARZU

Təmizkar bir qız kimi
Tanıyırıq Arzunu.
Gündə neçə yol silir
Şifonerin tozunu.
Silir döşəməni də,
Yuyur qabı-qacağı.
Deyir: -İşi tək görse,
Anam yorular axı?!

DODAĞI QAÇDI

Dedim Lalənin
Qaçdı dodağı.
Güldü sözümə
Qardaşım Nağı.
Dedi: -Ay Solmaz,
Belə şey olmaz!
Dedim ki, bunu
Bilir çox uşaq.
Gülmək deməkdir
Dodağı qaçmaq.

RƏFİQƏLƏR

Lalə, Qərənfil,
Nərgiz, Bənövşə
Birgə çıxırlar
Dərsdən həmişə.
Adları qəşəng,
Özləri qəşəng.
Baş-başa verib,
Olurlar çələng.
Dostluq yaraşır
Bizim güllərə.
Evə dönürlər
Gül dəre-dərə.
Kənddə uşaqlar
Onları birgə
Görür həmişə.
Bənövşə lalə,
Lalə Qərənfil,
Nərgiz bənövşə
Dərir həmişə...

AYDAN

Aldatmaq mümkün deyil
Bizim kiçik Aydanı.
Deyə-deyə öyrənib
Ağacların adını.

Baxa-baxa tanıyıb,
Çiçəklərin rəngini.
Seçir skripkadan
Kamanın ahəngini.

Dada-dada bilibdir
Meyvələrin adını.
Ağzına şirin dəyib,
Mürəbbəyə dadanıb.

MƏN BALACA DEYİLƏM

Atam niyə deyir ki,
Balacadır Xuraman?
Stolun üstə çıxıb,
Böyük oldum xalamdan.

GÖY QURŞAĞI

Yağış kəsilən kimi
Göründü göy qurşağı.
Günəş çölə səslədi
Yenə oğul-uşağı.
Hamı qaçdı həyətdə,
Görək Günel neylədi?
Baxıb göy qurşağına,
Mənə belə söylədi:
-Ay əmi, lentlərə bax,
Enli, uzun, rəngbərəng.
Biri-birindən gözəl,
Biri-birindən qəşəng.
Qaçıb xəbər verincə
Qardaşıma, bacıma,
Sən o lentləri gətir,
Bağla mənim saçıma.

SU NİYƏ TÜKƏNMİR?

Buluda bax, buluda,
Yağışı var, qarı var.
Dağların sinəsində
Sanki su anbarı var.

Mən bu çayın işinə
Mat qalmışam, ay Gülgəz,
Elə hey axır, axır,
Tükənməyir suyu bəs?

GÜLSABAH

Ad günüdür, Gülsabah,
Sevin sabah, gül sabah!
Təbrik üçün gələcək
Çiçək sabah, gül sabah...

GÖYÇƏK

Bir qızım var gözəl, göyçək.
Özü göyçək, adı göyçək!
Karandaşı gətirib ki,
Mənə yer çək, mənə göy çək!

SƏMƏNGÜL

Boynumu qucaqlayıb,
Deyir Səməngül balam:
-Ata, mən ana olum,
Sən də mənim gül balam!

GÖR NƏ QƏŞƏNG...

Ata, ata, anam deyir
İşıqlı ulduz olmuşam.
Bax, yumuşam əl-üzümü,
Gör nə qəşəng qız olmuşam...

BAĞÇA YOLUNDA

Bağçaya aparıram
Mən qızımı hər səhər.
Heç yerimək istəmir,
O, tənbəldi bir qədər.

Deyir ki, ayaqlarım
Bərk ağrıyır, ay ata!
Məni al qucağına,
Necə gedim piyada?

Qucağıma götürüb,
Deyirəm ki, ay Çiçək,
Ayağının ağrısı
Bəs nə zaman kəsəcək?

Öpüb mənim üzümdən
Söyləyir ki, bu şeytan:
-Ata, bilmirsən məgər? –
Bağçaya çatan zaman.

BU NƏ YAXŞI QOYUNDU

-Ata, ata, gəl qaçaq,
Qoyun məni yeyəcək.
-Qoyun adam yemir ki...
-Bəs nə yeyir?
-Ot, çiçək.
-Ot gətirsəm yeyərmə?
-Niyə yemir, ay Səlimi.
-Ot uzatsam qoyuna,
Dişləməz bəs əlimi?
-Qorxma, otu qoyunun
Qabağına qoy indi.
-Heç əlimi dişləmir,
Bu nə yaxşı qoyundu...

ƏNİSƏ

Ay Ənisə, Ənisə,
Tanımadın məni sən?
Yadımdamı, keçən il
Bir getmişdik dənizə?
Mən qumdan ev tikmişdim,
Uçurmuşdun sən isə...
Yadımdamı, Ənisə?

SİNİFDƏ QALACAQSAN

Gündə "2" alırsan,
Bu nə işdi, ay Ülkər?
Sınıfdə qalacaqsan
Belə oxusan əgər.

-Qalmaq nədir, müəllim,
Demə ki, fağıram mən.
Əlaçılardan qabaq
Sınıfdən çıxıram mən...

AYNUR

Kərgədanı, pələngi,
Fili, xallı ayını,
Yığaraq bir kisəyə
Çiyinə atdı Aynur.
Demə belə şey olmaz,
İnanmırsan, özün bax!
Torbasının içində
Var nə qədər oyuncaq...

GÖZÜMÜ YUMSAM

Gözümü yumsam, -
Deyir Bənövşə,-
Yox olar dağlar,
Yox olar meşə...

GÜLYANAQ

Gülyanaq, ay Gülyanaq,
Gül yanağın allanıb.
A gülyanaq Gülyanaq,
Gül dodağın ballanıb.
A Gülyanaq, Gülyanaq,
Gül bağından gül itib.
A gülyanaq Gülyanaq,
Yanağında gül bitib.
A gülyanaq Gülyanaq,

Gül yandırır deyirlər
Gül yanağın həvəsi.
A gülyanaq Gülyanaq,
Gül, yanağın titrəsin!
A Gülyanaq, Gülyanaq,
Gül balamsan, gülümsən.
A gülyanaq Gülyanaq,
Dodaq büzmə, gülümsə!

AYGÜN

Yanaqları
bir cüt nardı,
Gülöyşə.
Gecə aydır,
gündüz dönür
Günəşə.
Günəş gündüz
sevimidir,
Ay gecə.
Aygün balam
sevimidir
Gör necə! –
Fərqi nədir,
gündüz olsun,
Ya gecə...

ÇİYƏLƏK

Televizorda çayı
Görən kimi Çiyələk.
Soyunur ki, atacan,
Gedib çim-çim eləyək!

DIZ-DIZ

Dız-dıza bax, dız-dıza,
Dodaqları büzülür.
Bir söz söyləyən kimi
Gözündən yaş süzülür.

O ağlayır, uşaqlar
Cırnadırlar Xatını.
Qardaşı bu şeytanın
Dız-dız qoyub adını.

Soruşuram: -Nə üçün
Ağlayırsan?
Qız deyir:
-Axı uşaqlar mənə
Nə üçün dız-dız deyir?

Onun yaşlı gözündən
Öpürəm dönə-dönə.
Ağlaşan qız olmasan,
Dız-dız deməzlər sənə.

ÇİMƏRLİKDƏ

Uzanmışam sahilə,
Kiçik qızım Həlīmə
Balıqqulaqlarını
Düzür mənim belimə.
Danışır, qurban olum
Onun şirin dilinə.
Deyir: -Banka salıram
Mən atamın belinə.

BƏH-BƏH

Şərbət istəyir
Balaca Fərəh.
Bir qurtum içib,
Söyləyir: -Bəh-bəh!

YAĞIŞ KÖMƏK ELƏMİR

Eşidib ki, yağışda
Qalxır çiçəklər, güllər.
Düşüb durur heyətdə
Yağış yağanda Güllər.
Deyir mən də böyüyüm,
Deyir mən də boy atım!
Ancaq nədənsə onun
Boyunda olmur artım.
Qalxır çiçəklər, otlar,
Qalxır çayır, vələmir.
Nə insafsız yağışdı,
Mənə kömək eləmir...

SƏNƏMƏ BAX...

Başını qoyub sinəmə,
Sənəmə bax, Sənəmə.
Deyir: -Qulaq as, ata,
Nağıl deyim sənə mən.

Nağıla bax, nağıla,
Ata qəlbi dağ olar.
Səsimi çıxarmıram,
Birdən fikri dağılar.

PİŞİYƏ BAX

Pişik miyoldayanda
Balaca Rima deyir:
Pişiyə bax, pişiyə,
Nənəyə "mama" deyir.

NİYƏ BAXMIRSAN

Mürgülüsən, nənəcan,
Xəbərin yox xəbərdən.
Çarşabına bürünüb,
Oynayıram səhərdən. –
Mənə niyə baxmırsan?

Gözlüyünü xəlvətçə
Gözlərimə salmışam.
Uzun sözün qıyası,
Mən də nənə olmuşam,
Nənə, niyə baxmırsan?!

BAŞMAĞI İTƏN QIZ

İtmişdi Təranənin
Başmağının bir tayı.
Götürmüşdü otağı
Onun hayı, harayı.

"Hanı mənim başmağım?" –
Deyib ağlayırdı o.
Gümanı gələn yeri
Töküb yoxlayırdı o.

-Budur tapdım, ay bacı, -
Sevincək dindi Aydan.
Başmaq tapıldı, ancaq
Sevinmədi bu şeytan.

Bacısını danlayıb,
Mızıldandı bir qədər:
-Sən niyə tapdın, özüm
Tapa bilmirdim məgər?

OKEAN ÜSTÜNDƏ EV

Uşaqlara deyir ki,
Bizim kiçik Aybəniz:
Okeanın üstündə
Yaşayır ailəmiz.
İnanmırlar sözüne:
-Yaman gopçusan, ay qız!
Onda belə çıxır ki,
Gəmidə yaşayırırsız!
-Yox, gəmidə nə üçün,
Nə gəlib evimizə?
İnanmırsınız gedək,
Onu göstərim sizə.
-Okeanda balıq var? –
Soruşdu lağla Həsən.
Gülümsündü Aybəniz:
-Balıq nə qədər desən!
Bu da bizim "Okean",
Bax, ay Həsən, ay İbiş...
Gülüşdülər uşaqlar:
-Bu ki mağaza imiş!...

GÜLNAZ

Sözə baxmadı, qaçdı
Yıxıldı Gülnaz bala.
Durub dedi: -Ay ata,
Yıxılmışdım az qala.

ATLAS

Gəlinciklə danışır,
Bir dinləyin Atlası.
Deyir: -Sənin bacınam,
Anamınsa balası.

BALACA DƏRZİ

Deyir kiçik Mərziyə:
-Dərziyəm, mən dərziyəm.
Mən parçanı ölçərəm,
Üstünə xətt çəkərəm.
Qayçı ilə biçərəm,
İynə ilə tikərəm.

KONSERT

Vedrəni döyəcləyir,
Sənəmə bax, Sənəmə.
Söyləyir ki, qulaq as,
Konsert verim sənə mən!

Gülməkdən uğunuram,
Baxanda gülür o da.
Deyir: -Gülməyim gəlir,
Mənə gülmə, ay ata!

SƏNİN BALANAM

Bir gecə it hürəndə
Mələk qalxdı yuxudan.
Bilmədi ki, neyləsin,
Tir-tir əsdi qorxudan.
Demədi ki, qorxuram,
Qorxaq deyərlər ona.
Söylədi ki, acmışam,
Çörək gətir, ay ana.
Anası yuxuluydu,
Dedi: -Şəkərim, duzum.
Bu vaxt çörək yeyərlər,
Hələ tezdi, yat, qızım!
İndi də atasını
Oyadıb dedi Mələk:
-Ata, sənin balanam,
Gəl bir az söhbət edək.

SƏRGIYƏ GEDƏCƏYİK

Gedəcəyik sərgiyə
Dedim kiçik bacıma.
Dedi ki, lentlərimi
Gətir bağla saçıma.

Görənlər söyləsinlər
Yaraşığı qızam mən.
Ulduzların içində
Desinlər ulduzam mən.

Saçına lent bağladım,
Gülümsündü Şərqiyyə.
Dedi: -Bacı, mənə də
Qoyacaqlar sərgiyə?!

GƏLİNCİYƏ BAXIN BİR

Gəlinciyə baxın bir,
Ölmüş necə qəşəngdi!
Yanaqları allanıb,
Elə bil çiyələkdə.

Heç bilmirəm nə gəlir,
Nə gəlməyir xoşuna?!
Elə həmişə susur,
Danışmır boş-boşuna.

Çimdikləyirəm hərdən
Məgər o, ağrı bilmir?
Ağlamaqla işi yox,
Gülür, həmişə gülür...

SƏHƏRGÜL

Sağ əlində var susəpən,
Baxın bizim Səhərgülə.
Düşüb gedir bağçaya o,
Su səpir hər səhər gülə.

Bu qız axşamlar yatanda,
Yuxuda görür gül-çiçək.
Səhər açır gözlərini
Səhərgül səhər gülü tək.

Səhərgül kimin balası?
-Anasının, atasının.
Səhərgülün yanaqları
Andırır gül butasını...

AĞLAMA

Yaman ağlaşan idi
Körpə vaxtı Süsəni.
Bir dəfə ağlayanda
Yazdım onun səsini.
O vaxtdan xeyli keçib,
Qızım dil açıb indi.
Qurdum maqnitafonu,
Köhnə lent yenə dindi.
Yaxın gəldi Süsəni,
Məni görmədi amma.
Dinləyib öz səsini,
Dedi ki, can, ağlama!

AYTƏN

Dostumun qızı Aytəndi,
Gözəllikdə aya təndi.
Böyüyəcək üç-dörd ilə,
İl ötəndi, ay ötəndi.
Seyr etdiyi gözəl Şəki,
Gəzdiyi Şahbuz olacaq.
Bu şeirim çap olanacan
Aytən yekə qız olacaq...

KONSERT

Kuklasını oynatdı
Səhərdən axşamacan.
Heç özü də bilmədi
Yetişdi axşam haçan.
Diktor tək elan etdi:
Oxuyur Kukla indi.
Qanad açdı nəğmələr,
Elə ki, Kukla "dindi"...
Çəmənlərin ətri var
Elə bil nəfəsində.
Günəli özü oxuyur,
Kuklanın əvəzində...

BALACA XALA

Cəldlikdə elə bil ki,
Bir pişikdi Dilarə.
Birincidə oxuyur,
Sonbeşikdi Dilarə.
Ancaq bu gün nədənsə
Allanıb yanaqları.
O, susdurmaq istəyir
Sınıfda uşaqları.
Heç kəs sözünə baxmır,
Deyir: -Neynim indi mən?
Əkiz oğlu olubmuş
Bacısının sən demə!
Cırnadırlar bu qızı,
Qara gözləri dolub.
Uşaqlar qışqırırlar:
-Dilarə xala olub!...

YUXUDAN DURMUSANMI

Yerdən qalxmaq istəmir
Bu şeytan oyanan tək.
Soruşuram: -Yuxudan
Durmusanmı, ay Çiçək?

Bərk-bərk yumub gözünü,
Durub baxıram ona.
"Yox, hələ durmamışam", -
Deyib, çevrilir yana.

"KONFETİMİZ" QURTARDI

Bu gün konsert qurtardı
Radionu açan tək.
Diktorun sözlərini
Eşidən kimi Çiçək
Büzdü dodaqlarını,
Gözündəki yaş idi.
Bu şeytan atasına
Nə söyləsə yaxşıdı?!
-Bir az tez açsa idin,
Mənə də pay çatardı.
Gördün, radio deyir ki,
Konfetimiz qurtardı...

BAŞMAQDAN ŞİKAYƏT

Hey axtardıq sağı, solu,
Gileyləndi yenə Süsən:
-Mən tapıram, o tapılmır,
Ata, başmağı görürsən!

YUXUDA ŞEİR GÖRƏN QIZ

Bir şeir dedi
Qızım bu səhər.
Soruşdum ondan:
-Söylə, ay Səhər,
Kim öyrədibdir
Sənə bu şeiri?
Baxıb üzümə
Düşündü xeyli.
Dedi ki, heç kəs,
Yumulub gözüm.
Onu yuxuda
Görmüşəm özüm...

ZOOPARKDA

İstiyə bax, istiyə,
Gör nə qədər bürkü var.
Yayın bu qızmarında
Ayıların kürkü var.
Bu nə işdi, qalın kürk
Çaşıb qalmışdı Günay:
Ayıların əynindən
Çıxmayır nə qış, nə yay?

AYGÜN

Evimizdəkilər üçün
Gecə ayam, gündüz günəm.
Adımı nənə qoyubdur,
Tanış olaq mən Aygünəm...

BÜRÜNÜB Kİ...

Külək qəzet parçasını
Dolaşdırıb ağaca.
Onu görcək gülümsünüb,
Deyir balaca Ağca:
-Ata, ata, ağaca bax,
Bürünüb ki, kağıza,
Bu soyuqda üşüməsin,
Əli dönməsin buza.

RƏQS

Qarmonun səsi
Ucalır yenə.
Çiçək balalar
Əl çalır yenə.
Baxın ortada
Süzən Aydana.
Deyir: -Tez olun,
Girin meydana.
Elə atılıb
Düşür Kəmalə,
Lap sümüyünə
Düşür "Kəmalə".

Niyə dayanıb,
Kənarda Lalə? –
Qoy durub o da
Girsin meydana.

GÜNEL

Televizora
Baxır, hey baxır,
Doymayır Günel.
Rəqs olan kimi
Yerindən qalxır,
Oynayır Günel...

XORUZ, OXUMA!

İşıqlansa da,
Yoxdur gün hələ.
Durub obaşdan,
Baxın Günelə.

Həvəsə gəlib,
Xoruz banlayır.
Günel hirsələnib,
Onu danlayır.

Belə söyləyir
Gəlib yaxına:
-Tural yatıbdır,
Xoruz, oxuma!

XAL

Baxıb xalanın
Üzündə xala,
Günel soruşur:
-Bu nədi, xala?
Sayır xalları
O, dönə-dönə.
Deyir: -Bunları
Kim qoyub sənə?

NƏ GÜLMƏLİ BƏBƏDİ

Yaman şeytan baladı
Bizim kiçik Rəbiyyə.
Deyir ki, gəlin baxın
Güzgüdəki bəbəyə.

Tərpədirəm əlimi,
O, əlini tərpədir.
Mənim ağzımı əyir,
Nə gülməli bəbədi?!

MEHRİ

Görənlər heyran qalır
Bizim kiçik Mehrini.
Çiçəklərə salıbdır
Əzəl gündən mehrini.
Babasından öyrənib,
Gül əkməyin sehrini...

ƏLİFBA TEATRI

Televizoru açdım,
Yaxın gəldi Gülsabah,
"Əlifba teatri" başlandı,
Qzım güldü:
-Üçüncüyə gedirəm,
Ata, mən bu gün, sabah,
"Əlifba"nı öyrənir
Tənbəl Div neçə ildi...

AYDAN

Evcik-evcik oynayaq
Deyir balaca Aydan.
Atacan, sən bəbə ol,
Mən isə sənün anan...

AYNURA BAX, AYNURA

Aynura bax, Aynura!
Qışqırır: - Ura! Ura!
Hər yan boyanıb nura,
Günəş qalxıb üfüqə.
Pəncərədə dayandı,
Pəncərədən boylandı,
Haray saldı, oyandı
Nərgiz, Lalə, Şəfiqə.
Bal yanında acıdı,
Şəlalələr saçdı.
O, güllərə bacıdı,
Çiçəklərə rəfiqə.

TƏBRİZƏNİN GÜNAHI

-Oğlum, niyə vurmusan,
Neyləyib ki, Təbrizə?
-Nağıl danışan zaman
Qulaq asmır o bizə.

AY QARA MİLÇƏK

Şirəyə bulanıbdır
Üzü, gözü, çənəsi.
Günelə baxıb gülür,
Belə deyir nənəsi:
-Günel yaraşıqlıdır,
Qəndə bulaşıqlıdır.
Ay qara milçək,
Günəldən əl çək!

TELEFON SÖHBƏTİ

-Alo! Kimdi?
-Günaydı.
-Günay bala,
Günaydın!
Niyə kəsdin səsini,
Günay, danış,
Günay, din!
-Əmi, günaydın nədi?
-Bə bilmirsən?
Salamdı.
-Hə, indi başa düşdüm,
Təranəyə salam de!

NİGAR

Günəş çıxır üfüqdən,
Hər yana nur ələyir.
Pəncərədən boylanıb,
Nigara əl ələyir.

Şəfəqlərin altında
Gülümsəyir çiçəklər.
-Nigar, tez ol, çıx çölə,
Çəmənlərdən çiçək dər.

AY YORULUB

Axşamüstü sahilə
Yenə qızışib meydan.
Biz qaçıraq, bizimlə
Yanaşı qaçır ay da.

Tənginəfəsdir, bunu
Boynuna almır Günay.
Deyir: -Ata, yorulub,
Dayanaq, dincəlsin ay...

DƏRMAN YAZIRAM

Başı yaman qarışıb,
Yüz oyundan çıxır o.
Fenendeskopu taxıb,
Gəlinciyə baxır o.

Deyir: -Qızım, nəfəs al,
Üşüyürsən, eləmi?

Ana, mənə qələm ver.
-Neyləyirsən qələmi?

Ciddiləşir sifəti,
Belə söyləyir Sona:
-Yazıq qız xəstələnib,
Dərman yazıram ona.

ANAM XÖRƏK BIŞIRIR

Mən lövhəyə yazıram
Götürüb tabaşiri:
"İndi yəqin ki, evdə
Anam xörək bişirir."

Əlim-qolum ağrıyır
Bir cümlə yazanadək.
Dadlı yemək yol gəlir
Bazardan qazanadək.

Çox çətin yazılırsa
Əgər bişirmək sözü,
Ondan yüz qat çətindir
Xörək bişirmək özü...

DAHA UŞAQ DEYİLƏM

Paltarlarımı
Özüm geyirəm,
Axı mən daha
Uşaq deyiləm!

DƏCƏLLƏR

AXŞAM, SƏHƏR

Axşam hava qaralır,
Gözümü yuxu alır.
Günəş öpür üzümdən,
Yuxu qaçır gözümdən.

MEHDİ BABA

Bir gün bağda nəvəsini
İmtahana çəkdi baba:
-Çiçəklərin üzündəki
Bu su nədir?
-Şehdi, baba!
-Yarpaqları xışıldadan
Nədir belə?
-Mehdi, baba!
Razı qaldı nəvəsinin
Cavabından Mehdi baba.

AYDAGƏZƏN

Ata aldı oğluna
Bir dənə aydagəzən.
Oğul dedi: -Ay da al,
Yoxsa istəmirəm mən.
-Ayı almaq olarmı
Ağıllı balam mənim?
-Ay yoxsa harda gəzsin

Mənim aydagəzənim?
Onda mənə raket al.
-Raketi neyləyirsən?
-Aya göndərəcəyəm
Aydagəzənim mən.

HƏSƏN

Böyük bacısı Şəfəq
Sual verdi Həsənə.
Onun üstə on gəlsən,
Neçə edər, desənə?
Saydı barmaqlarını
Bir neçə dəfə Həsən.
Suala cavab tapmaq
Çətin oldu deyəsən.
Fikirləşdi bir qədər,
Lap kəsildi əlacı.
Dedi ki, barmaqlarım
Elə ondu, ay bacı!

RAMİZİN CAVABI

Sual verdi Ramizə
Böyük qardaşı Baxış:
-De görüm bu dünyada
Eniş çoxdu, ya yoxuş?
Ramiz getdi xəyala,
Fikirləşdi bir qədər.
Sonra dedi sevincək:
-Tapmışam, ikisi də
Bərabərdir, bərabər...

DAYIM ƏSGƏRDİR

Əsgərdir mənim dayım,
Qulluq edir Vətənə.
Bir həftə bundan qabaq
Şəkil göndərüb mənə.

Papağında ulduz var,
Çiyindəsə paqonu.
O qədər dəyişib ki,
Tanımadım heç onu.

Tankı da var dayımın,
Yopyoğundu lüləsi.
Düşmənləri öldürər
Onun iri gülləsi.

Yazmışdım o paltardan
Alıb mənə də göndər.
Dayımsa yazıb mənə:
-Heç darıxma, ay Zəfər!

Satılmayı bu paltar,
Nə vaxt ki, oldun əsgər,
Mənim geyindiyimdən
Sənə də verəcəklər.

XƏBƏRÇİ QOZ

Gedəndə qoz bağına
Rəhim dedi Vüqara.
Dünən burda qoz yedim,
Əlim oldu qarqara.

Dodağıma bax hələ,
Gülür Ələsgər baba.
Deyir ki, oğul, sanki
Ağzın batıb doşaba.
Nə olsun yetişməyib,
Gör nə dəcəl qozdu bu!
Gizli gördüyüm işi
Dodağıma yazdı bu!

ÇANTA

-Elşən, çantamda nə var? –
Əgər oğulsansa, tap.
-Nə var bunu bilməyə,
Karandaş, dəftər, kitab...
-Yox, tapmadın konfet var,
Yanılırsan həmişə.
-Xəbərin yoxdur sənin,
Mən onları yemişəm...

KİTABXANADA

Bizim kitabxanada
Nə kitab istəsən var.
Boş keçirmə vaxtını,
Gəl sən də kitab apar.
Maraqlıdır hamısı,
Oxumaqla doymazsan.
Bir səhifə oxusan,
Heç əlindən qoymazsan.
Öyrənməli vaxtıdır,
Körpə deyilsən daha.
Gəl sənə kitab verim,
Ancaq cırmayasan, ha!

ÖPÜM, SAĞALSIN

Qapının arasında
Qaldı barmağı.
Ufuldayıb ağrıdan
Ağladı Nağı.
Barmağını göstərib,
Dedi: -Uf oldu!
Hamısını eləyən
Bu Rauf oldu.
Ana min nəvazişlə
Öpdü "yararı".
Tənzif üçün göndərdi
Qızı Saranı.
Raufsa ağlayırdı
Hey xısın-xısın.
Deyirdi: -Gəl əlini
Öpüm, sağalsın.

DİL PƏHLƏVANI

Bir dəcəl oğlan
Tanıyıram mən.
Ən asan iş də
Gəlməz əlindən.
Deyir dənizdir
Görsə bir damla.
Söz güləşdirir
Elə adamlar.
Ona görə də
Hamı Elxanı
Belə çağırır:
-Dil pəhləvanı!

QARIŞIQ DÜŞƏR

Verib şəklini
Fotoqraf əmi
Dedi: -Bu sənən,
Oğlum, eləmi?
Baxıb əksinə
Güldü Zülqədər,
Şekli götürüb,
Evə gəldilər.
Sevincək dedi
Bacısı Fatma.
Şekilləri ver
Qoyum alboma.
Razı olmadı
Oğlan bu işə.
Qorxdı ki, şekli
Qarışiq düşə.

TÜSTÜLÜ OCAQ

Getmə balama sarı,
A tüstü!
Getdin balama sarı,
O küsdü.
Dedim oda yaxın dur,
Ol isti.
Dedi: -Ata, gəl gedək,
Bu pisdı.

RƏFİ

Bizim balaca Rəfi,
Düzəltdi kitab rəfi.
O sevinə-sevinə
Kitab qoyanda rəfə,
Rəf uçdu, taxtaları
Dağıldı dörd tərəfə.

ƏKİZLƏR

Əkiz qardaşdır
Mahir, Məzahir.
Hünərin varsa
Onları ayır?
Hansı Mahirdi,
Hansı Məzahir?

AT MİNƏN OĞLAN

-Ay xala, xəbərin var,
Ata minmişdim bu gün.
Dedim: -Gəl min tərkimə,
Qorxdı, minmədi Aygün.

Mən elə çapırdım ki,
Çatmazdı bizə yel də.
-Harda minmişdin ata?
-Xalacan, karuseldə.

PAPAQ

Görmürsənmi yağır qar,
Hanı papağın, lıqar?
Ananın sözünə bax,
Get başına qoy papaq.
Lovğalanma, di bəsdı,
Öyünməyin əbəsdı.
Qazan qapaqsız olmaz,
İgid papaqsız olmaz...

BALACA DƏMİRÇİ

Dəmirçıdır bu oğlan,
Bu çəkic, bu da zıندان.
Ay bala, dıncəl bir az,
Səndən dəmirçi olar,
Qazandan zıندان olmaz,
Çömçədən çəkic olmaz.

FAMIL

Bızım balaca Famil
Qucağına alab fı.
Çıynındə bir şələ var,
Sağ əlində dələ var.
Görürsən nə güclüdür,
Bu igid oğlana bax.
Qucağına götürüb
Yeddi-səkkiz oyuncaq...

BALACA SUVAQÇI

Suvaqçının yanına
Getdi balaca Rövşən.
Söylədi ki, əmican,
Qoy suvaq eyləyim mən.
Tez götürüb palçığı
Vedrənin üstə çıxdı.
Bir az divara yaxdı,
Bir az üstünə yaxdı.
Balaca suvaqçıya
Usta baxıb qımışdı.
Rövşən divarı deyil,
Üstünü suvamışdı.

SÖHBƏTİN SƏBƏTİ

Meşədən yığmışdı göbələk,
Geriyə dönürdü sevincək.
Yol boyu qızıışdı söhbətə,
Göbələk qalmadı səbətə.
Xəbəri olmayıb Söhbətin,
Deşiyi var imiş səbətin...

"TOP-TOP"

-Atacan, göydən
Səpilən yağış,
Yerdə qalacaq? –
Soruşdu Baxış.
-Yox, buxarlanıb,
Göyə qalxacaq.
-Top-top oynayır
Buludla torpaq?

VAĞZAL

Mən vağzala gəlmişəm,
Oy, nə qədər adam var!
İşıqlı vaqonlara
Doluşdular adamlar.
Qatar getdi, azaldı
Dedim bir qatar adam.
Başımı sıgallayıb,
Tələsmə, - dedi atam.
Elə bu vaxt bir qatar
Yaxınlaşdı perrona.
Gör nə çox adam düşür,
Bir fikir ver, ay ana!
Gələnlərə baxırdı
Kənarında durub hamı.
Elə bu vaxt qatardan
Düşən gördüm xalamı.
Yüürüb qucaqladım,
Xalam öpdü üzümdən.
Dedim: -Sağ ol, xalacan,
Çıxmamısan sözümdən,
Qonaq gəlmisən bizə.
Ana, yorğundur xalam,
Tez gedək evimizə...

ƏZİZ

Palto aldılar
Yayda Əzizə,
Geydi əyninə,
Baxmadı sözə.

Əzizi görcək
Güldü uşaqlar,
Onun yanına
Gəldi uşaqlar.

Həyətdə hamı
Danladı onu,
Dedilər: -Qısa
Saxla paltonu!

TOY

Həyətdə toy çaldılar,
Səs götürdü aləmi.
Xalamın toyu oldu,
Apardılar xalamı.
Zurnaçılar zurnanı
Yenə dilə gətirdi.
Dayımın toyu oldu,
Təzə xala gətirdi...

ƏYYUB VƏ ELÇİN

Mıxı tərsinə qoyub,
Çəkiclə vurdu Əyyub.
Yoruldu bu avara,
Mıx getmədi divara.

Belə də iş görərlər,
Əyyuba güldü Elçin.
Bu mıxı düzəldiblər
O biri divar üçün...

ARXDAN HOPPANAN OĞLAN

Axı kim bələd deyil
Bu otğlanın gücünə? –
Arxdan hoppandı, ancaq
Düşdü suyun içinə...

SALMAN

Alma verdim, almadı,
Danlayanda Salmanı,
Dedi: -Qaldırın göyə,
Özüm dərim almanı.

POLAD

Kim tanımır Poladı,
Şirin-şəkər baladı.
Anasını incitmir,
O çox üzüyoladı.

YUN

Qırxım qoyunu,
Götürdüm yunu.
Aparıb verdim
Nənəmə onu.
Düzəltdi qəşəng,
Yupyumşaq döşək.
Üstündə yatdım
Qırxdığım yunun,
Yuxumda gördüm
Qumral qoyunu.

HADI

-Niyə çox su içirsən? –
Belə olmaz, ay qoçaq!
-Atacan, istəyirəm
Boyum olsun çox uca!

-Onda çoxlu çörək ye! –
Bəhanə tapdı Hadı:
-Çinar təkçə su içir,
Gör neçə mən boydadı?!

SƏNƏKDƏKİ QARPIZ

-Sənəkdəki qarpızı
Gətir kəsək, ay İlqar.
-Nə əcəb bilməmişəm,
Sənkdə qarpızımı var?!

Ay can, yəqin bu qarpız
Bumbuz olar sənəkdə.
Hamı güldü:
-Ay dəcəl,
Qarpız olar sənəkdə?

Dedi: - Aldadırsınız,
Bilmirəm mənə niyə?
Balaca bir deşikdən
Qarpız girər sənəyə?

BALACA BALIQÇI

Hey öyünürdü
Balaca Xalıq:
-Bu gün tor atıb,
Tutmuşam balıq.

Belə işlərdə
Məharətim var.
Həsədlə ona
Baxdı uşaqlar:

-Hardan tutmusan,
Gizləmə bizdən?
Çaydan tutmusan,
Yoxsa dənizdən?

-Eh, balıq tutmaq
Deyilmiş asan.
Güclə tutmuşam
Akvariumdan.

BELƏ DƏ XALA OLAR

-Gəl xalaya salam ver,
Mənim ağıllı balam.
-Axı bizə gəlməyib,
Anacan, hanı xalam?
-Bəs bu kimdi, ay bala?
Mızıldandı Etibar:
-Heç mənə konfet vermir,
Belə də xala olar?

TƏNBƏL

Dedim ki, get su gətir,
Səpək çiçəyə, gülə.
-Nə yeyib ki, bu güllər
Su içirlər bir belə?

VÜQAR

Hayandadır bu futbol?
Kimsə qışqırır: -Qol, qol!
Sındırdılar lampanı,
Mətbəxdə söndü işıq.
Çilikləndi şüşələr,
Cingildədi qab-qaşiq.
Pəncərədən düşəndə
Topumu tanıdım mən.
O, qurtardı canını
Qardaşımın əlindən.
Bu nə işdir, ay Vüqar,
Evdə top oynayarlar?
Yaman utandı Vüqar,
Ağladı acı-acı:
-Bir də top oynamaram
Evimizdə, ay bacı!
-Hər yanı dağıtmısan,
Belə şey olmaz axı!
Kömək et yığışdıraq
Yerdəki qab-qacağı.
Vüqar işə başladı,
Yaşı sildi gözündən.
O, bir daha çıxmadı
Bacısının sözündən.

CIRTDAN

Nənəm danışır hərdən
Cırtanın nağılını.
Tərifləyir həmişə
O, Cırtanın ağılını.
Qoşulub uşaqlara
Məşəyə gedən zaman
Yolu itirir onlar,
Çarə axtarır Cırtan.
Bir yanda itlər hürür,
İşıq gəlir bir yandan.
Hara gedək, qardaşlar,
Soruşur qoçaq Cırtan?
-Biz qorxuruq, ay Cırtan,
Yazığın gəlsin bari.
Ora getsək it tutar,
Gedək işığa sarı.
Demə işiq gələn yer
Olur bir divin evi.
Cırtan qoçaq tərpenib
Aldadır nəhəng divi.
...Elxan məndən böyükdür,
Yaman özünü öyür.
Balacayam, həmişə
O, mənə cırtan deyir.
Qorxutmaq istəyir o,
Məni bir xortdan kimi.
Qorxmuram, ağıllıyam
Axı mən Cırtan kimi...

ELŞƏNİN ATI

Elşən minəndə ata
Ayağı yerə çatar.
Deyirsən: -Belə olmaz,
Axı Elşən uşaqdı.
-Bu düzdür, ancaq onun
Atı da oyuncaqdı.

MƏN YUXUDAN DURANDA

Axşam yetişən kimi
Ay yerə şölə salır.
Gecələr səhərəcən
Ulduzlar oyaq qalır.
Dağların arxasından
Gün çıxanda, ay batır.
Mən yuxudan duranda,
Ulduzlar gedib yatır.

DAŞ VƏ HƏSƏN

Ayağına daş dəydi,
Hırləndi, daşı döydü.
Daha da bərk ağrıdı,
Görən bu nə ağrıdı?
Daş heç uf da demədi,
O neyləsin bəs indi?
Döyən də Həsən idi,
Ağlayan da Həsəndi...

DOLANBAC

-Dolanbac etmə,
Bəsdır, ay Vüqar.
Gicəllənərsən,
Başın fırlanar.
-Başım fırlanmır,
Tavan fırlanır.
Kreslo, servant,
Divan fırlanır...

TOPUM

Yerə düşdün əlimdən,
Qaçdın, çata bilmədim.
Mən neyləyim bəs indi,
Səni tuta bilmədim?
Ay mənim dəcəl topum,
De, səni hardan tapım?
Günah özümdə olsa,
Axtarardım, tapardım.
Dedim düşmə əlimdən,
Düşdün, külək apardı...

ŞAR VƏ YAŞAR

Belə söylədi Yaşar:
Öyünmə, a şar, a şar!
Ac idin, üfürmüşəm,
Qarnın havayla dolub.
Səni göyə qaldıran
Mənim nəfəsim olub...

HƏSƏN BALA

Həsən bala, Həsən bala,
Anasından kəsən bala.
Di ağlama, apararam
Səni hara desən, bala!
Kirimədi Həsən bala,
Süsən gedə, Həsən qala?

VÜSALIN XAHİŞİ

Avtobusa minəndə
Xahiş elədi Vüsal:
-Ay ata, sən bacının
Kuklasına bilet al!

YOD

Barmağımı kəsəndə
Anam sürtdü bir dərman.
Bilmədim ki, neyləyim
Yaramın ağrısından.
Adını da soruşdum,
Anam dedi ki, yoddu.
Barmağımı yandırdı,
Bu ki, yod deyil, oddu?!

MÜBARƏK VƏ ƏYRİPƏNCƏ

Ay əyripəncə,
Gücüm yox səncə?!
Dur gəl güləşək,
Dedi Mübarək.

Evi götürdü
Onun şən səsi.
Sındı ayının
Əyri pəncəsi.

-Niyə mənimlə
Güləşdin, ayı?
Axı deyildim
Mən sənənin tayın?1

MAĞAZADA

Bir gün Vüsal atasıyla
Getdi "Uşaq aləmi"nə.
Ata dedi: -Bir yaxşı bax,
De, nə alım, oğlum, sənə?

Dillənmədi heç bu oğlan,
Tərpənmədi də yerindən.
Gör nə qədər oyuncaq var! –
Keçmək olmur heç birindən.

Fikirləşdi, fikirləşdi,
Birdən belə dedi Vüsal:
-Ata, elə istəyirsən
Mağazanın özünü al!

SÜLEYMAN

Kuklalar pəhləvandır,
Xalçanın üstü meydan.
Səhərdən "güləşdirir"
Kuklaları bu şeytan.

Tənginəfəs olubdur,
Tər axır yanağından.
Güləşən kuklalardı,
Əldən düşən Süleyman.

BÖYÜKKİŞİ

Təzəcə tamam olub
Qardaşımın bir yaşı.
Yerimək istəyəndə
Ayaqları dolaşır.

Anam deyir:
-Boy atıb,
Olasan böyük kişi!
Özü bir balacadı,
Adısa Böyükkişi...

SƏHƏR DƏRƏRSƏN

Yatmaz layla çalmasan,
Şeir sevəndir Vüsal.
-Yuxum gəlmir, ay nənə,
Tez ol mənə layla çal!
- "Layla çaldım həmişə,
Qoyun enər enişə.
Yastığında gül bitsin,
Döşəyində bənövşə."
-Doğrudan gül bitəcək
Yastığımda, nənəcan?
Söylə, bənövşələri
Dərəcəyəm mən haçan?

-Əgər yatsan, yuxunda
Çiçəkləri görərsən.
Onlar gecə bitəcək,
Səhər durub dərərsən.

BAĞA GEDƏNDƏ

Dincəlməyə gedirik,
Səfalıdır bizim bağ.
Mənim maşınımı da
Qoy maşına aparaq.
Bağımızda gəzəndə
Bəs nə minim, ay ata?
Özünüz fikirləşin,
Necə gəzim piyada?

BİZİM EVDƏ

Sən gəl bizim evə bax,
Var nə qədər oyuncaq.
Tülküylə toyuq-cücə
Mehribandılar necə?
Canavarla quzu da
Yatır burda mehriban.
İtlə pişik dalaşmır
Evimizdə heç zaman.

ŞƏHƏRDƏN GƏLƏN OĞLAN

İnəyi əmir buzov,
Qışqırır ki, Dağbəyi:
-Nənəcan, tez gəl bir az
Buzov yedi inəyi.

RƏQS, RƏQS

Dövrə vurun, uşaqlar,
Düzülün qatar-qatar.
Dinir kaman, dinir tar,
Qarmona nə oldu bəs?
Rəqs, rəqs!

Elə oynayır Nağı,
Görünmür əl-ayağı.
Üz-gözündən tər axır.
Ay Vüqar, sən də tələs,
Rəqs, rəqs!

Dostlar, durmayın gendə,
Şənlik edək bu gün də.
Qoşul hamıya sən də,
Nə dayanmısan, Əvəz,
Rəqs, rəqs!

Piano çalır Gülər,
Hamının üzü gülər,
Dilimizdə nəğmələr,
Qəlbimizdə min həvəs,
Rəqs, rəqs.

BALACA BOKSÇU

Televizorda
Boks olan zaman,
Diqqətlə baxır
Balaca Orxan.

Yumruqlaşmağı
O, çox xoşlayır.
Yarış qurtarır,
Orxan başlayır.

Döyür topları,
Döyür ayını.
Oyuncaqların
Verir payını.

İGİDƏ BAX, İGİDƏ

Ələsgər qozu-qozu,
Ağzına saldı qozu.
Bir gör necə güclüyəm,
Söylədi ki, Rəşidə.
Qozu sındırdı, ancaq
Sındı onun dişi də...

GİZLƏNPAÇ

-Gözlərimi açırım,
Tez ol gizlən, ay Kərim.
-Pərdənin dalındayam,
Ata, məni tap görüm.

YELLƏNCƏK

Yelləncəyə mindirdi
Məni qardaşım Aslan.
Yelli-yelli yelləndi
Yelləncəyim bir azdan.

Quş kimi qanad açdı,
O yan, bu yana uçdu.
Mən də ona qoşuldum,
Elə bil ki, quş oldum.
Uçdum o yan, bu yana,
Əl elədim Aslana.

BALACA RƏSSAM

Yaşıl rəngi yarpaqdan,
Qara rəngi torpaqdan,
Qırmızını lələdən,
Ağ rəngi qarlı düzdən,
Göyü geniş göylərdən,
Mavi rəngi dənizdən,
Sarı rəngi günəşdən
Alıb balaca Rövşən,
Yaşıl çəkdi yarpağı,
Qara çəkdi torpağı.
Lələləri qızartdı,
Qarlı düzü ağartdı.
Dənizi mavi çəkdi,
Göyü səmavi çəkdi.
Bir az çətinə düşdü
Kiçik rəssamın işi.
Təkcə sarı rəng ilə
Necə çəksin günəşi?!

ƏLİ

Soruşdum: -Adın nədir?
Belə bir cavab aldım:
-Əllidən bir "l" çıxsan
Qalacaq mənim adım.

Ay uşaqlar, bu oğlan,
Doğrudan, gülməlidir.
Fikirləşib tapdım ki,
Onun adı Əlidir.

ZƏFƏR

Stolun üstə çıxma,
Söylədim ki, Zəfərə.
Çıxdı, bir az keçməmiş
Yz üstə dəydi yerə.
Qucaqlayıb boynumu
Öpdü mənim üzümdən.
Dedi: -Əmi, çıxmamam
Bir də sənin sözümdən!

QAPIÇI

Siz də baxın bu
Dəcəl oğlana.
İki stulu
Qoyub yan-yana.
Qapı düzəldib,
Qapı, nə qapı!
Bir qapıçı da
Axtarıb tapıb.
Qapıda duran
Göygöz kukladı.
Məşhurlaşmayıb
Hələlik adı.
Vurulan toplar
Keçir qapıdan.
Saxlaya bilmir
Bircə topu da.

BALIQ VƏ XALIQ

Xalıq deyir: -Üzəydim
Kaş suda balıq kimi.
Balıq deyir: -Gəzəydim
Quruda Xalıq kimi.

DƏMİR PAPAQ

Təvəkkülə baxın bir,
Tanıdınız siz onu? –
Keçiribdir başına
Balaca bir qazanı.
Deyir ki, böyümüşəm,
Ana, qoçaq olmuşam.
Görürsən, mən özümə
Dəmir papaq almışam.

SEYRAN

Kiçik Seyranı
İzləyirəm mən.
Bürüyüb evi
Meyvənin ətri.
Demir ki, alma
İstəyirəm mən,
Deyir: -Acmışam
Almadan ötrü...

MILÇƏKDƏN QORXAN OĞLAN

Çəməndəki arını
Tutmaq istədi Aslan.
Arı sancdı, oğlanın
Alnı şişdi bir azdan.

İndi arı görəndə
Qaçıb gəndən baxır o.
Arı bir yana qalsın,
Milçəkədən də qorxur o.

OĞULSAN KİRİT

Yenə dəcəllik etdi,
Atılıb düşdü Samir.
Səbinənin şarını
Axır ki, deşdi Samir.
Dili yanmış Dilavər,
O saat verdi xəbər.
Hələ biri susmamış,
Dözmədi, biri dindi.
Ağlayan Səbinəni
Oğulsan kirit indi!

KÜLƏKLI HAVADA

Tufana bax, tufana,
Çalxalayır dənizi.
Gəlin tutaq əl-ələ,
Kömək olsun əl ələ,
Yıxmasın külək bizi.

TƏHSİN

Yağış yağır,
Deyir Təhsin:
-Girək evə,
Yağış kəssin!

YAZIQ DEYİLMİ

Dəftər-kitabı
Yığıb önünə,
Fikirleşirdi
Atam, ay nənə.
Anama dedi
Eşitdim ki, mən:
"Baş sındırıram
Evdə səhərdən."
Yazıq deyilmi,
Nənə, o adam?
Kimin başını
Sındırıb atam?

ZİYADA BAX, ZİYADA

Ziyada bax, Ziyada,
Qoruqçudu qoruğa.
Ziyada bax, Ziyada,
Yeyir isti qovurğa.
Ziyada bax, Ziyada,
Birdən mindi küy ata.
Küy at Ziyadı yıxdı,
Ziyad qaldı piyada...

TƏNBƏLƏ SÖZÜM

Müəllim dərs soruşur,
Niyə qaldırmırsan əl?
Şeiri öyrənməmişən,
Bu nə işdi, ay tənbel?
Gör nə gözəl nəğmədir,
Ətri gəlir gül kimi.
Onu əzbər söyləyir
Dostların bülbül kimi.
Müəllimlər danlayır
Tənbəlləri həmişə.
Çalışsan bizim kimi,
Həsret qalmazsan "beş"ə...

DƏRSƏ GECİKƏN OĞLAN

Həmişə dərsə
Gecikdi Həsən.
Bəhanə tapdı
Nə qədər desən.
"Yatmışdı saat,
Bilmədim vaxtı."
"Yolda maşının
Təkəri çıxdı."
"Gec oyanmışam
Bu gün yuxudan..."
-Bir belə yalan
Olmaz, ay oğlan! –
Danladı onu
Təranə, İlqar.
"Yatağan" deyə

Güldü uşaqlar.
Söz təsir etdi
Ona deyəsən.
Daha dərslərə
Gecikmir Həsən.

ŞƏNLİKDƏN QAYIDANDA

Şənlikdən qayıdanda
Dedi balaca Aslan:
Mən yekəlib olanda,
Ata, şaxta babacan,
Yekə ağac alarsan,
Götürərəm əlimə.
Uzun dolaq alarsan,
Dolayaram belimə.
Mənə aldığıın papaq
Ulduzlu papaq olsun.
Uzun saqqal alarsan,
Özü də dümağ olsun!
Unutmuşdum az qala,
Sözüm qurtarmıyıb ha!
Çoxlu konfet alarsan,
Verərəm uşaqlara...

ƏYRİ MIX

Bir dənə əyri
Mix tapdı Musa.
Bir şey çıxmadı,
Hara vurdusa.
Sınadı min yol
Çəkici, daşı.

Gülüb söylədi
Böyük qardaşı:
-Düzəltməliyik
Onu biz hələ.
Mıxın əyrisi
Taxtaya getməz,
Gərək düzələ...

HƏŞİM

Ata işdən gələndə
Deyir balaca Həşim:
-Uzan yerə, ay ata,
Kürəyində əyləşim.
Kitab oxuyum bir az,
Sənsə mənə qulaq as!

BİR DOSTU VAR

Bir dostu var Qaraşın,
Nərmənazik, qaraşın.
Oynayırlar çəməndə
Səhərdən axşamacan.
Gah enirlər dərəyə,
Gah qalxırlar yamaca.
Paqqıldayır dərədə
Soyuq bulaq, buz bulaq.
Quzular yonca yeyir,
Onlar yemlik, qüzqulaq.
Hamı bir yerdə görür
Qaraş ilə Rövşəni.
Qoşulub quzulara
Dolaşırlar kövşəni...

GƏL GÜLƏŞƏK

Onsuz da var yerdə döşək,
Ata, ata, gəl güləşək!
Otur yerə, ayaq üstə
Axı sənə çatmır boyum.
Bir dəqiqənin içində
Kürəyini yerə qoyum.
Anama bax, anama bax,
Nə üçün kənardan baxır?
Gəlib qaldırsın əlimi,
Mən səni yıxmışam axı!

ÇƏRPƏLƏNG

Çömçəquyruq deyərdim,
Göydədi, suda deyil.
Sən də bax çərpələngə,
Paraşütdü elə bil.
Başından külək "tutub",
Ayağından Səmail.

HEYBƏT

Sizə kimdən danışım,
Dəcəl bala Heybətdən:
Oynayır axşamacan,
Evə gəlmir həyətdən.
Tabaşirlə asfaltın
Üstünə şəkil çəkir.
Keçir o yan, bu yana,
Dovşan çəkir, fil çəkir.
Baş aç a bilmirəm heç
Bu dəcəlin işindən.

Böyüklərlə oynayır,
Gen gəzir tay-tuşundan.
Elə bil ki, göbəyi
Kəsilibdir küçədə.
Qaranlıqdan qorxmasa,
Evə gəlməz gecə də...

QUZUYA OXŞAMIRAM

Mən quzunu sevirəm,
Tükü zərif, yumşaqdı.
Atam deyir ki, Elnur
Quzu kimi uşaqdı.
Hey baxıram güzgüyə,
Gəl sən də bax, ay ziya.
Heç mən bircə tikə də
Oxşamıram quzuya...

RƏŞAD

Kim tanımır Rəşadı?
Vardır onun beş atı.
Biri birindən qoçaq,
Biri səkil, biri ağ.
Biri kürən, biri boz.
Qara at "götürüldü",
Tutdu yeri, göyü toz.
Danladılar Rəşadı,
Neyləyirsən beş atı?
Birini ver Həsənə,
Birini ver Süsənə.
Birini ver Elşənə,
Birini ver Rövşənə.
Diqqətlə qulaq asdı

Atasının sözünə.
Payladı atları o,
Biri qaldı özünə.
Dalaşanlar barışdı,
Ağlayanlar kiridi.
Rəşad bikefləmişdi,
Daha atı bir idi...

ÇAY İÇİB YATAN OĞLAN

Çayını gec gətirsən,
Yorğanı yerə atır.
Çayı içir, sonra da
Fincanı qucub yatır.

İVANA BAX

Topu alıb əlimdən,
Eldar, tez ol, qaç deyir.
Ata, İvana bax e,
Topuma "myaç" deyir...

MURAD

Almaya da alma deyir,
Heyvaya da, nara da.
Alma verdim götürmədi,
Bəs nə verim Murada?
Nar heyvadan ləzzətliyi,
Alma nardan yeməli.
Heyvanı da götürmədi,
Nar istəyir deməli...

AĞA

Əcəb oğlandır Ağa,
Qara söyləyir ağa.
Dəcəl oğlandır Ağa,
Dırmanır daşa, dağa.
İşlək oğlandır Ağa,
Tez-tez yollanır bağa.
Quş tək oğlandır Ağa,
Qalxır uca budağa.
Tənbəlləri bəyənmir,
Zirək oğlandır Ağa.
Bir az dəyməduşərdi,
Kövrək oğlandı Ağa.
Acıqlansan üstünə,
Başlayar ağlamağa.

ÇALAN KİMDİR

Bir səs gəlir, çalan kimdir,
Hərdən "tarzən" olur Ağa.
Dodaqları sanki simdir,
Barmağıyla çalır Ağa...

HANSI AĞRIYIR

Gecə Kərəm ağladı,
Dedi: -Ağrıyır qolum!
-Hansı qolun ağrıyır,
Bala, qurbanın olum?
Qısılib anasına
Dedi balaca Kərəm:
-İşığı yandır, deyim,
Qaranlıqdı, görmürəm...

HƏ

Sual ver, gör nə deyir,
Nə soruşsan, "hə" deyir.
-Dənizə getmişdin?
-Hə.
-Yıxılıb suya düşdün?
-Hə.
-Su səni dondurdumu?
-Hə.
-Su səni yandırdımı?
-Hə.
-Doğru sözündür, Həsən?
-Hə.
-Bəlkə yalan deyirsən?
-Hə...

SUQUŞU

Su görəndə üzü gülür,
Su görəndə gözü gülür.
Axşam-səhər deyir:
-Çim-çim!
Suquşudur sanki Elçin...

A CUMBULU

A cumbulu, cumbulu,
Yıxammazsan gumbulu.
O ki səndən güclüdü,
O ki səndən ağırdu.
Farağat dur yerində,
Nə olsun ki, fağırdu!

QARDAŞIM

Üç ay qalıb rayonda
Nənəmizin yanında.
Geri dönüb, gümrahlıq
Hiss eləyirik onda.

Elnur yaman dəyişib,
Deyirəm öz-özümə.
Boyu bir qırıq idi,
İnanmıram gözümə.

Boy atıb üçcə aya,
Həm də kökəlib gəlib.
Qardaşım gedib kəndə,
Xeyli yekəlib gəlib...

İKİ QARDAŞ

Kiçik qardaş deyir ki,
Ay Ələsgər, görürsən, -
Bircə ilə böyüyüb,
Ötəcəyəm səni mən.
Ələsgərsə öyünür:
-Məndən kiçiksən hələ.
Sonra da qardaşına
Söyləyir gülə-gülə:
-Qardaş, sən böyüyəndə
Duracağam mən məgər?
Yenə də səndən böyük
Olacağam, ay Əsgər!

İNAMIN ANASI

İnam məktəbə getdi
Anasıyla bir dəfə.
Maraqla baxırdı o
Boylanıb dörd tərəfə.
Uşaqlar anasına
Müəllimə deyirdi.
Nədənsə bu, oğlanın
Çox xətrinə deyirdi.
"Niyə müəllim deyir
bu uşaqlar anama?" –
Söz ağzından çıxan tək
Hamı güldü İnama.
Dedilər: -Sözümüzdən
Gəl incimə, ay oğlan!
Evdə ana, məktəbdə
Müəllimədir anan.

ORXAN

Balamın adı Orxandı,
Köməkçimdi, arxamdı.
İt hürəndə ağlayır,
Niyə belə qorxandı?

BALACA XANƏNDƏ

Mikrafonu əlinə
Alcaq sevinir yaman.
Başlayır oxumağa:
-Aman, aman, ay aman!

"İNQƏ"

Uşaqların Elnur hərdən,
Dil-boğaca qoyur bəyəm?
İməkləyə-iməkləyə
Deyir: -İnqə, mən bəbəyəm!

AZAD

Tənbəllikdə az adam,
Çata bilər Azada.
Deyir ki, buyurmayın,
Mən hər işdən azadam.
Çoxu yeyə bilməyir,
Yiyə durmur aza da.
Onun bu işlərinə
Gülür Nərgiz, Azadə...

DİL BİLƏN QUZU

Elçin babası ilə
Gedəndə Gürcüstana,
Maraq ilə baxırdı
Hər tərəfə, hər yana.
Seyr edirdi çölləri,
Hər yan güldü, çiçəkdi.
Bax, çəməndə otlayan
Quzular nə qəşəngdi!
Quzular mələşəndə
Elçin çatdı qaşını.
Babası sığalladı
Nəvəsinin başını.
-Babacan, mat qalmışam,
Məni başa salın bir:

Gürcülərin quzusu
Bizim dili nə bilir?
-Bu nə sözdü? – Nəvəyə
Baba baxdı çəpəki.
-Bunlar da mələyirlər
Bizim quzular təki.
Baba güldü doyunca,
Ona qoşuldu nəvə.
Gülüşlər kəsilmədi
Gəlib çətinca evə...

NƏ QƏDƏR İSTƏYİRSƏN

Yaxına gəl, gül bala,
Yaxına gəl, ay Həsən.
Söylə görüm dayını
Nə qədər istəyirsən?

Həsən gəlib yaxına,
Söylədi ki, dayıcan,
Bu gün mənə aldığın
Konfetlərin sayıcan...

YAXŞI ÇƏKMƏ

Mağazaya apardı
Bir gün ata Əhmədi.
Uşaq bir cüt çəkmədən
Gözlərini çəkmədi.
Dedi: -Bunu mənə al,
Gör nə yaxşı çəkmədi!
-Bu boydana çəkməni,
Bala, neynirsən axı?

Bir tayına yerləşər
Sənin iki ayağın.
Yenə Əhməd yalvardı,
Atadan əl çəkmədi:
-Böyüyəndə geyərəm,
Al, bu yaxşı çəkmədi!

MƏZƏLİ OĞLAN

İstiyə soyuq deyir,
Anlamıram Səlimi.
Deyir ki, su soyuqdur,
Yandıracaq əlimi.

HƏKİMDİR ANAM

Belə söyləyir İnam:
-Həkimdir mənim anam.
Qorunmazdım küləyin
Buz kimi nəfəsindən,
Qorxmasaydım anamın
Ucu küt iynəsindən!

HARA GETDİ

-Hara getdi ciblərim,
Ana, itdi ciblərim.
-Yox, ay oğul, itməyib,
Bir əyninə yaxşı bax!
Görmürsənmi şalvarı
Geyinmisən dal-qabaq?!

FAİQ

Faiqəm mən, Faiqəm,
Təriflərə layiqəm.
Deyirlər ki, dəcələm,
Vaxtım hanı dincələm?!
-Mənim tək qaçan olmaz, -
Lovğa-lovğa deyirdi.
Topa çata bilmədi,
Yüyürdü, ha yüyürdü!
Özünü sındırmadı,
Çoxbilmişdir yamanca.
Söylədi ki, bu topun
Ayaqları yox qaça,
Qanadları yox uça!
Təpiyimə bənd imiş,
Qaçıb getdi gözümdən.
Gördünüz, çatammadım
Öz zərbəmə özüm də...

RƏVAN

-Bu oğlan kimdi görəsən?
-Bizim balaca Rəvandı.
Şeir desin, dinlə onu,
Sözü adı tək rəvandı.
Başı qarışib oyuna,
Dəcəllik düşüb payına,
Baxma balaca boyuna,
Seçə bilir tərs-avandı.
Qoymur qəmlənə adamı,
Onsuz xərəyin nə tamı?
Bir gün baxıb görər hamı
Rəvan igid bir cavandı.

TİKİBLƏR Kİ...

-Nə yaxşı kəndimizdə
Usta var.
-Bu körpünü kim tikib?
-Ustalar.
Gör nə yaxşı görünür,
Ay Elçin!
-Tikiblər ki, üstündən
Mən keçim...

QƏDİR

Hey soruşur, soruşur,
Yorulmaq bilmir Qədir.
-Bu oğlan kimdir, ana?
Bu qızın adı nədir?
Bu kimin atasıdır?
Bu kimin anasıdır?
Elnur bunun hansıdır,
Aynur bunun hansıdır?
Elə hey sual verir
Kiçik Qədir anaya.
İstəyir ki, hamını
Bircə-bircə tanıya.

BADALAQ

Ayağı daşa ilişdi,
Tural üz üstə düşdü.
Dedi: -Əmi, daşa bax,
Mənə vurur badalaq...

SƏNİN BALAN OLARAM

Mən atamın qızıyam,
Şəkəriyəm, duzuyam.
Heç darıxma, anacan,
Deyir kiçik Dilaram.
Ata işə gedəndə
Sənin balan olaram.

BAĞÇA UŞAQLARI

Bağça uşaqlarıyıq,
Hələ deyilik böyük.
Biz hərəməz bir evin
Çiçəyişik, gülüyük.
Bir yerə toplaşanda
Daha qəşəng oluruq.
Tər güllərdən hörülmüş
Əlvən çələng oluruq...

BÖYÜMÜŞƏM

Doğrusu, bu işlərdən
Baş açmıram özüm də.
Keçən ilki şalvarım,
Bu il qalır dizimdə.

Ayaqqabım kiçilib,
Əlimə girmir əlcək.
Daralıb köynəyim də,
Əynimə gəlmir pencək.

Nənəm gülür sözümə,
Söyləyir ki, ay Həsən,
Paltarın kiçilməyib,
Sən özün böyümüsən.

YADİGAR ADLAR

Tural, Günay, Gursel, Günel
Bir babanın nəvəsiyik.
Bu dünyadan köçüb getmiş
İgidlərin əvəziyik.

Ürəyimiz ayrı deyil
Elimizdən, obamızdan.
Adlarımız yadigardi
Bizə Qorqud babamızdan.

Biz getsək də, onlar qalıb
Əsrlərlə yaşayacaq.
Babaların, nənələrin adlarını
Nəvələri daşıyacaq.

ŞƏKİLÇİ TURAL

Taxtanı tutub
Fotoaparət tək,
Şəkilçəkənəm, -
Deyir sevincək.
Günel, bir azca
Kənara çəkil.
Saçını düzəlt,
Şəklini çəkim!

ƏLİ

Çıxır bir anda
Neçə oyundan,
Qulaq tutulur
Hay-harayından.
Qaçır o yana,
Qaçır bu yana.
Hamı sakitcə
Göz qoyur ona.
Adı yamanca
Xoşuna gəlir.
Özü özünü
Çağırır:
-Ə-li!...

RÜFƏT

Ayaqqabıya aqqa,
Konfetə deyir: qaqqa.
Geyə bilmir aqqanı,
Yeyə bilir qaqqanı...

Rüfətə bax, Rüfətə,
Balacadı Əlidən.
Ancaq hər şeyi alır
O, Əlinin əlindən.
Hirsləndimi balaca,
Əl uzadır ağaca!

YİYƏ, DÜLGƏR VƏ ƏLİ

Dülgər döşəmə vurur
Əligilin evinə.
Durub baxır kənardan
O, sevinə-sevinə.
Yamsılayır ustantı,
Gülməlidir, gülməli.
Dülgər yerə nə qoysa,
Əlinə alır Əli.
Bu rəndədi, bu mişar,
Bu çəkicdi, bu mismar.
Rəndənin işi yonmaq,
Mişarın işi kəsmək.
Çəkiclə mıx vuranda
Lazım deyil tələsmək.
-Bəs bu nədir, ay usta? –
Usta süzdü qoçağı.
Dedi: -Bu da yiyədi,
İtiləyir bıçağı.
Dur kənarda, ay qoçaq,
Bax mənə yaxşı-yaxşı.
Bir az keçdi, dülgərin
İşə qarışdı başı.
Elə bildi ki, oğlan
Baxır onun işinə.
Gördü alib yiyəni
Əli sürtür dişinə.
-Neyləyirsən, ay dəcəl? –
Soruşdu gülə-gülə.
Yoxsa itiləyirsən
Dişini yiyə ilə?

MƏN AYIDAN KÜSMÜŞƏM

Bir pencəyində ayı,
Birində fil şəkli var.
Gah onu, gah da bunu
Geyir əyninə Vüqar.

Səhər durub yuxudan
Öz-özünə deyindir:
-Mən ayıdan küsmüşəm,
Fili verin geyinim...

AD GÜNÜ

Gəlibdir Maralgölə,
Bax balaca Rüstəmə.
İstəyir su çiləsin
Qardaşının üstünə.
Fəqansa çiçək yığır,
Gülür, sevincək yığır.
Deyir ki, bu güllərdən
Tutacağam dəstə mən.
Neyləyirsən bu gülü?
Balaca Fəqan gülür.
Dolanır bu çölləri,
Dolub toppuş əlləri.
Deyir ki, bu gülləri
Verəcəyəm Rüstəmə.
Ad günüdür Rüstəmin,
Şad günüdür Rüstəmin...

AÇIN TELEVİZORU

-Açın televizoru,
İndi "multik" olacaq.
Düyməsini basmışam,
Ekran açılmır ancaq.
Ata gülür oğluna:
-Özünü yorma əbəs.
İşıq yanmırsa əgər,
Televizor işləməz.
Fikirləşib bir qədər
Belə söylədi Təhsin:
-Onda şamı yandırın,
Televizor işləsin...

QAYMAQ, YOXSƏ QARMAQ

Belə söyləyir
Bizim Ehtiram:
-Qaymağı atıb,
Balıq tutuyam.
Onun sözüne
Gülür uşaqlar:
-Qaymaqla balıq
Tutmaq mı olar?
...Baxın tutduğu
İri balığa.
Siz bu uşağı
Qoymayın lağa.
Yanaşın ona
Ehtiram ilə.
"R" deyə bilmir
Ehtiram hələ.

BİZİM KOMANDA

-Hələ uduzمامışıq,
Pozmarıq bu qaydanı.
Qələbəylə tərک edir
Komandamız meydanı.
-Qapıçısən?
-Yox, əşi!
-Hücumçusan deməli.
-Heç birindən deyiləm.
-Gülməlisən, gülməli.
Onda müdafiəçısən,
Əhsən sənə, ay İnam.
-Yox, mən topdaşıyanam.

QAPIDA KİM DURACAQ?

Üç uşaq çəmənliyə
Qovub gətirdi topu.
Nə futbol oynayardıq,
Əgər olsaydı qapı!
Çarə tapdı Mübarək:
Elçin oldu bir dirək,
Yalçın oldu bir dirək.
Ay can, qapı hazırdı,
Vurmaq olar topu da!
-Dayan, dayan, Mübarək,
Bəs kim dursun qapıda?
-Mən özüm, kim duracaq?!
-Bəs topu kim vuracaq?

NAZİM ŞƏKİL ÇƏKİR

Çəkdiyim şəkillər
Necə qəşəngdi!

-Bu nədi?

-Qəfəsdı.

-Bəs bu?

-Pələngdı.

Sankı qəzəblənıb,

Aytən, bax ona,

Səni parçalayar,

Gəlmə yaxına!

Əgər qorxursansa,

Fırçanı alım,

Bu saat mən onu

Qəfəsə salım.

ÖZ-ÖZÜNƏ UZANIR

Ay-ay-ya, dırnağa bax!

Utanmırsan, ay uşaq!

Oğlan baxıb qadına,

Belə söylədi ona:

-Öz-özünə uzanır,

Mən neyləyim, ay ana!

QORXMAZ ƏMİ

Desəm: -Şimşək, çaxma,
çaxar?

-Çaxmaz, əmi.

Desəm: -Yağış, yağma,
yağar?

-Yağmaz, əmi.

-Aya desəm çıxma,
çıxar?

-Çıxmaz, əmi.

-Çaya desəm axma,
axar?

-Axmaz, əmi.

-Qabağına pələng çıxsə,
əmi qorxar?

-Qorxmaz, əmi.

Ancaq yaman gopçusan ha,
Qorxmaz əmi!

KİMİNDİ

-Ot kimindi?

-Biçənin.

-Süd kimindi?

-İçənin.

-Ad kimindi?

-Dinənin.

At kimindi?

-Minənin.

-Köz kimindi?

-Yananın.

-Söz kimindi?

-Qananın.

BİZDƏN QABAQ

Sumqayıtdan ayrılıb,
Lənkərana üz tutduq.
Çay kollarını görcək,
Biz hər şeyi unutduq.

Seyr eləyir dörd yanı
Hamı gözündə marağ.
Lənkəran qarşımızda
Açılır varaq-varağ.
Leninin heykəlini
Görüb sevindi İkin:
-Biy, Lenin baba bura
Bizdən qabaq gəlib ki!...

SƏS

-Qaranlıq düşən kimi
Söylə görüm, ay Əvəz,
Nəyə görə uzaqdan
Eşidilir asta səs.
-Gecələr qorxusundan
Səs yüyürür uzağa.
Ağızdan çıxan kimi
Çıxıb girir qulağa.

PƏRVİN OĞLAN

Ayaq açmısan, sanki
Uşaqılıqdan qaçırsan
Bir sevincdi hər sözün,
Təzəcə dil açırsan,
Danış oğlan, din, oğlan!

Gündə bir arpa boyu
Uzanacaq boyun da.
Qol götürüb süzəcək
Ellər sənin toyunda,
Eləmi, Pərvin oğlan?!

ÜZÜM HANI?

Danladım ki,
Arzumani
Üzümə bax.
Soruşdu ki,
Üzüm hanı?

PİONERƏ KEÇMİŞİK

Kim baxsa üzümüzə
Gülür, dodağı qaçır.
Sinfimizdə elə bil
Lalələr çiçək açıb.

Rəhbərin abidəsi
Önündə and içmişik.
Dünən bizim hamımız
Pionerə keçmişik.

Sinfimiz dan yeridi,
Sanki od tutub yanır.
Boynumuzda qırmızı
Qalstuk dalğalanır.

KAMANÇA KÖKLƏNƏNDƏ

Kamança köklənəndə
Dedi balaca Mirzə:
-Qulağın burulmamış
Niyə baxmırsan sözə?!

ÜÇ NƏĞMƏDİ

Üç nəğmədi
Bir bulağın dodağında.
Üç almadı
Bir ağacın budağında:
Biri Gülzar,
biri Gündüz,
biri Gursel.

Üç arzudu
Bir ananın gözlərində,
Üç çiçəkdi
Vətənimin düzlərində:
Biri Gülzar,
biri Gündüz,
biri Gursel.

Üç ümididi
Bir atanın ürəyində
Üç ulduzdu
Vətənimin göylərində:
Biri Gülzar,
biri Gündüz,
biri Gursel.

Neçə ildi
Göz qoyuram
mən üç yerə.
Bir ürəkdi, bölünübdür
Tən üç yerə:
Biri Gülzar,
biri Gündüz,
biri Gursel.

GÜLZARIN NƏĞMƏLƏRİ

GÜLZAR

Babasının
həm nəvəsi,
Həm anası.
Nənəsinin
qaynanası.
Canım, gözüm,
Bircə dənəm.
Gülzar qızım,
Gülzar nənəm.

ÇINAR VƏ GÜLZAR

Çinara baxıb Gülzar
Dedi: -Belə iş olar?
Onun boyu ucadır,
Mənim boyum balaca.
Qibtə ilə baxırdı
Bu şeytan qız ağaca.
Birdən gözləri güldü,
Belə dedi sevincək:
-Nə olsun ki, çinar da
Gəzə bilmir mənim tək.

QIZIM

Qızımın əlləri qəşəngdi,
Qızımın telləri çələngdi.
Gözləri elə bil bulaqdı,
Ən kiçik, ən qəşəng uşaqdı...

AĞLAYAN QIZ

-Nə olub sənə,
Qızım, de görək!
Gözlərindən yaş
Yağır yağış tək.

-Gilas yeyəndə
Uddum çəyirdək.
Yəqin qarnımda
Ağac bitəcək...

SÜD

Gör nə qədər ağdı süd,
Qatıqdı süd, yağdı süd.
Hələ onun içində
Ayrılan da var, şor da var.
Südü yaman çox sevir
Bizim balaca Gülzar.
Üzündə dadlı qaymaq,
Süddən olarmı doymaq?

XƏZƏR

Gülzar qonaq çağırdı
Sumqayıta Sevinci.
Aşıb daşdı Sevincin
Ürəyində sevinci.
Gülzar dedi: -Atacan,
Bizi dənizə apar.
Sevinc dedi: -Ay əmi,
Sumqayıtda dəniz var?
-Var, ay qızım, Xəzərin
Sahili çox gözəldir.
-Əmi, burdakı dəniz
Bakıdakı Xəzərdir?

GÜLZARIN TOPU

Oyuncağı çox sevir
Bizim balaca Gülzar.
Onun qırmızı rəngli
Balaca bir topu var.
Əlindən alsan əgər,
Evdə hay-həşir qopur.
Elə bilir almıdır,
Ağzına basır topu...

ƏL ÇALIR

Dəcəl pişiyə
Baxır bu şeytan,
Nəçə oyundan
Çıxır bu şeytan.
Sanki uçacaq,
Qol-qanad açır.

Həm aktyordur,
Həm tamaşaçı.
Əvvəl qatığı
Sürtür üzünə,
Sonra əl çalır
Özü özünə...

Gizlətsəm də,
Gedib tapır qəzetləri.
Siçan kimi
Xışıldadır qəzetləri.

QIZIM

Başını qoyur dizimə,
Gözünü dikir gözümə.
Qulaq asır diqqətlə
Söhbətimə, sözümə.
Söylədiyim nağıllar
Əgər gəlsə xoşuna,
Mən evdə olmayanda
Danışır qardaşına.

GÜLLÜ DON

Suya salıb islatdı
Gülzar güllü donunu.
-Qızım, belə iş olar? –
Ana danladı onu.
Dodağını büzdü qız,
Sonra dedi sevincək:
-Su verirəm böyüsün,
Donumdakı gül-çiçək...

GILAS

Yaxasına iki qotaz
Gilas taxmışdı Rəna.
Kiçik Gülzar maraqla
Dayanıb baxdı ona.

Gülzar hardan biləydi
Bu gilas plastmasdı,
Eləməyib tənbellik
Onu ağızına basdı.

GÜLZAR VƏ TƏYYARƏ

Bizim kiçik Gülzarın
Donunda təyyarə var.
Hər baxanda üstünə,
Sevinər, qanadlanır.

Gülzar güllü çəməndə
Gülə-gülə hey qaçar.
Təyyarə də bu qızın
Mavi donunda uçar.

Bu şeytanın sevinci
Sığışmaz göyə, yerə.
Minib onun donuna
Uçar, uçar təyyarə.

Qız deyir: -Gör təyyarəm
Necə gəzdirir məni?
Əslində o özüdür
Gəzdirən təyyarəni...

GÜLZARIN İNƏYİ

Bizim kiçik Gülzarın
Çoxlu oyuncağı var:
İnək, buzov, araba,
Neçə cürə kuklalar...
Ot yolub göy çəməndən
Arabaya yükləyir.
Aparım bu yoncanı
İnəyim yesin, - deyir...
Xətrinəmi dəyən var,
Gülzar kefsizdir yaman.
İnək dilinə vurmur
O gətirən yoncadan...

GÜLZAR GEDİR BAZARA

Budur, gedir bazara,
Gülzara bax, Gülzara.
Əlində yekə zənbil,
Hələ o, dolu deyil.
Güclə aparır Gülzar,
Yeriyir tənqinəfəs.
Zənbili dolduranda
Necə götürəcək bəs?

GÜLZARIN SUALI

Hay gəldi keçdi,
Huy gəldi keçdi.
Bizim qapıdan
Toy gəldi keçdi.

Nə vaxt oynayaq
Söylə, atacan?
Bizim qapıda
Toy olar haçan?

DİNCƏLMƏYƏ GƏLƏN AĞAQLAR

Bir gün gəzməyə çıxdı
Atası ilə Gülzar.
Dənizin sahilinə
Enib gəldilər onlar.
-Ayaqların yoruldu,
Bu qədər gəzmək olmaz.
Gəl kölgədə əyləşib,
Qızım, dincələk bir az.
Söyüdlər tellərini
Bax, nə qəşəng səriblər.
-Atacan, ağaclar da
Dincəlməyə gəliblər?

GÜNDÜZÜN BACISI

Gülzar uşaqlar ilə
Çəməndə gül yığdı.
Yaşılıqda otlayan
Qulun ona baxırdı.
Gülzar dedi quluna:
-Gəl yalına gül düzüm!
Tanımadın sən məni? –
Bacısıyam Gündüzün...

RƏQS

Televizorda
Rəqs olan zaman,
Gəlinciyi də
Çıxır yadından.

Sanki sevincdən
Quş olur Gülzar.
Rəqqasələrə
Qoşulur Gülzar.

Yorulub durmur
Bu qız bir an da.
Kefsizləyir o,
Rəqs qurtaranda.

Deyir: - Bacılar
Getdilər hara?
Az qalır girə
Televizora...

GƏZƏN ÇİÇƏK

Pəncərədə bir dibçək,
İçində çoxlu çiçək.
Çiçəklərə su səpir
Balaca qız sevincək.
Çiçəkləri sevən qız
Çiçəkdən də göyçəkdi.
Anası söyləmişkən,
O da gəzən çiçəkdi...

SƏNİN HARAN AĞRIYIR?

Barmağımı kəsmişəm,
Ağrısına dözmüşəm.
Tez ol sarı, anacan!
Niyə ufuldayırsan?
Mənim yaram ağrıyır,
Sənin haran ağrıyır?

GÜLZAR KÜSƏNDƏ

Qalxır yerindən
Səhər tezdən o.
Hərdən inciyib,
Küsür bizdən o.
Bərkdən ağlayıb
Deyir ki, Gülzar:
-Ay Yaşar dayı,
Gəl məni apar!

BARIŞIQ

Evin içinə
Dağıdıb unu.
Tanımaq olmur
Kənardan onu.
Üst-başına bax,
Sanki yağıb qar.
Dəyirmançıdır
Elə bil Gülzar.
Deyir: -Mən gərək,
Bişirim çörək!

Eləyib evi
O, ələk-vələk.
Ananın hələ
Yoxdu xəbəri,
Kitab oxuyur
Səhərdən bəri.
Taqılı gəldi
Mətbəxdə birdən.
Ana tələsik
Qalxdı yerindən.
Mətbəxə keçib
Nə gördü ana?
Un səpələnib
Burda hər yana.
-Ay səni şeytan,
Belə iş olar? –
Acıqlandı o,
Ağladı Gülzar.
Mətbəx bənzəyir
Bir dəyirmanı.
Baxıb Gülzara
Qımışır ana.
Elə bilirsən
Yağıb qar yerə.
Adam heç unu
Dağıdar yerə?
Üst-başına bax,
Olub ağappaq.
Bəsdir ağladın,
Di gəl banşaq.
Çırpdı üstünü,
Kiridi Gülzar.
Anaya sanı
Yeridi Gülzar.

Toppuş əliylə
Sildi gözünü.
İsti qucağa
Atdı özünü...

GÜL YUVASI

Evdəki çiçəklərə
Gülzar qulluq eləyir.
Bu şeytan qız dibçəyə
Gül yuvası söyləyir...

GÜLZARIN YUXUSU

Gətirməyə gedəndə
Gül balamı bağçadan,
Boynumu qucaqlayıb,
Belə dedi ucadan:
-Atacan, bilirdim ki,
Yaxındasan, yaxında.
Mən bağçada yatanda,
Səni gördüm yuxumda.

ATANIN GÖZLƏRİNDƏ

Gülzar ağ geyinibdir,
Bənzəyir göyərçinə.
Qızım diqqətlə baxır
Gözlərimin içinə.
Birdən dillənir Gülzar
Onu oxşayanda mən:
-Ata, sənin gözündə
Gülzar var e, görürsən?

BALDI, BALDI

Gün yerə şöle
Saldı, saldı.
Zirvədə qartal
Xaldı, xaldı.
Dağı çən-çisək
Aldı, aldı,
Duman elə bil
Şaldı, şaldı.
Almanı dərmə,
Kaldı, kaldı.
Zoğalın üzü
Aldı, aldı.
Öpdüm balamı
Baldı, baldı...

ATASINDAN KÜSƏN QIZ

-Adam bərkdən danışmaz,
Axı ağrıyır başım!
-Mən atadan küsmüşəm,
Maç eləsin, barışım...

MAQNİTAFONDAKI QIZ

Basdım maqnitafonun
Qırmızı düyməsini.
Qızım mahnı oxudu,
Yazdım onun səsini.

Bir az keçdi aradan,
Yorulub susdu qızım.
Qurdum maqnitafonu
Mahniya qulaq asım.

Təəccüblə üzümə
Baxdı balaca Gülzar:
-Ata, maqnitafonun
İçində də Gülzar var.

NƏNƏNİN İLK NƏVƏSİ

Yenə Şamama nənəm
Gəlib yadıma düşdü.
Altı oğul böyüdüb,
Nəvəsi hələ beşdi.

Qızı yoxdu nənəmin,
Böyük oğlu atamdı.
Sual verdi, bilmədim,
Mən nənədən utandım.

Müəllimədir nənəm,
Kəndimizdə dərs deyir.
Darıxmışam yamanca,
Könlüm onu istəyir.

Nə olsun ki, qızam mən,
Yüz oğlun əvəziyim.
Mən nənəmin həm qızı,
Həm də ilk nəvəsiyəm.

İKİ GƏLİNCİK

İki gəlincik alıb
Oqtay əmi Gülzara.
Birin saçı sarı,
Birininki qapqara.
Öpür onun üzündən,
Öpür bunun gözündən.
Gülzar gəlincikləri
Çox istəyir özündən.
Biri sağında yatır,
Biri solunda yatır.
Yuxudan duran kimi
Qız gəlinciklərini
Öpə-öpə "oyadır"...

GÜLZARLA SÖHBƏT

-Gülzar qəşəngdir,
-Gülzar qəşəngdir.
-Gülzar çiçəkdir,
-Gülzar çiçəkdir.
-Üzü yoladır,
-Üzü yoladır.
-Şirin baladır,
-Şirin baladır.
-Lalə kimidir
Onun yanağı.
-Lalə kimidir
Onun yanağı.
-Gülzar pis qızıdır,
-Yaxşıyam axı!

SƏN HARDAN GƏLMİSƏN

-Sən hardan gəlmisən?
-Dağlardan.
-Bu meyvə hardandı?
-Bağlardan.
-Bağlarda nə gördün?
-Bar gördüm.
-Dağlarda nə gördün?
-Qar gördüm.
Şaxta son baharı
Salıbdır atından.
Bulaqlar çağlayır
Buzların altında.
Baxıram çöllərə,
Elə bil su yoxdu.
-Ay ata, əllərin
Onunçün soyuqdu?

NƏ BİLİM

-Qızım, sol əlimə bax,
Var burda neçə barmaq?
-Beş.
-Bəs sağ əlimdə?
-Sağ əlində də beşdi.
-Düz deyirsən, gül bala,
Sənin qiymətin "Beş"di...
Sağ əl tutdu sol əldən,
İndi sən diqqətlə bax!
İki əlin üstündə
Gör olur neçə barmaq?

Cavab tapa bilmədi,
Qızın gözləri doldu:
-Sən qatıb qarışdın,
Nə bilim neçə oldu?!

ÖCƏŞMƏ

-Qızım, bir şeir de görüm.
-Gündüz desin, mən də deyim.
-Yaxşı, gəl ye xörəyini.
-Gündüz yesin, mən də yeyim.
-Əlindəki torpağı at.
-Gündüz atsın, mən də atım.
-Yatmaq vaxtı gəldi, dur yat.
-Gündüz yatsın, mən də yatım.

MƏNİM BALAM

Qucaqlayıb boynumu
Nə deyəcək gör indi?!
Mənim balam bal deyil
Balıdan bir az şirindi.
Hey öpürəm, doymuram,
Mən neyləyim bəs indi?
Deyir: -Ata, yoruldu,
Bir az öpdün, bəsindi...

BU BAĞÇA TİKİLƏNDƏ

Yeri qazıb, özülə
Beton tökür əmilər.
Evimizin yanında
Bağça tikir əmilər.

Gülzar baxıb onlara,
Belə deyir Sevincə:
Mən məktəbə gedəcəm
Bu bağça tikilincə...

MƏKTƏBƏ HAZIRLIQ

Gülzar məktəbə
Getməyir hələ.
Ancaq dost olub
"Əlifba" ilə.
Şekli yüz yerə
Yoza bilir o.
Öz adını da
Yaza bilir o.
Günləri sayır,
Dözməyir qızım.
Sentyabrı
Gözləyir qızım.
Gah ata yazır,
Gah ana yazır.
Deyir: -Məktəbə
Hazırım, hazır...

BALACA RƏSSAM

Gül sözünü yaza bilmir,
Gül çəkməyi bacarır o.
Rəngə batmış əllərilə
Əl çəkməyi bacarır o.

Yarpaq çəkir, ağac çəkir,
Hərəsinə bir rəng seçir.
Xəyalından neçə-neçə
Mənzərələr gəlib keçir.
Hamımızı unudaraq
Bir də gördün gəlib dilə,
Söhbət edir şirin-şirin
Çəkdiyi şəkillər ilə.
Hər rəngin öz çalarını
Öyrənir o asta-asta.
Özü kimi şəkil çəkir
Qızımın çəkdiyi qız da...

GÜLZARIN ANASINA DEDİKLƏRİNDƏN

"Məndən artıqsan?" – demə,
mən bir dan ulduzuyam,
Ana, məndən incimə,
yaxşı olar kirisən.
Axı mən bir kişinin
bircə dənə qızıyam,
Sən isə bir kişinin
üç qızından birisən.

TƏLƏSİK SUALA TƏLƏSİK CAVAB

Qardaşım qızı qaçıb
Gəldi qonşu həyətdən.
Onun qara gözləri
Bərəlmişdi heyrətdən.

Soruşdum ki, nə olub,
Qız bir azca toxdadı.
–Orda bir eşşək gördüm,
Bilirsən nə boydadı?
–Belə de, nə boydadı? –
Səncən olarmı, Gülzar?
–Yox, məndən çox yekədi,
Əmi, sən boyda olar...

ƏMI ÜZÜNÜ QIRXANDA

Qırxmaq istəyir əmim,
Sabunlayır üzünü.
Bacım onun əlinə
Zilləyibdir gözünü.
Elə diqqətlə baxır,
Gülzar çaşıb qalıbdır.
Deyir: –Əmimə baxın,
Şaxta baba olubdur...

DİŞ NİYƏ BİTMİR

Düşən dişini
Atıb siçana,
Qız gülə-gülə
Söylədi ona:
"Balta dişimi
Verirəm sənə.
Qızıl dişini
Verərsən mənə."
Keçdi neçə gün
Bu qayda ilə.
Niyə bitməyib

Qızıl diş hələ?
Gülzar tələsir,
Gülzar darıxır.
Gündə neçə yol
Güzgüyə baxır.
Deyir: –Bəs dişim
Bitəcək haçan?
Yəqin qızıl diş
Tapmayıb siçan.

SALATIN ULDUZU

Xiyardan, pomidordan
Anam salat düzəldib
Bir cüt göz gerek baxa,
Görün necə gözəldi?!
Pomidor dilimləri
Ulduz kimi sayrışır.
Balaca qardaşlarım
Bir-biriylə yarışır.
Dilimləri duzlayıb,
Biz ləzzətlə yeyirdik.
Bir ağızdan anama
Sağ ol, sağ ol deyirdik.
Sonuncu pomidoru
Niyə götürmür heç kəs?
Atam mənə göz vurdu,
–Gülzar, dayanma, tələs!
Götürdüm pomidoru,
Gursel bizi güldürdü.
Dedi: –Bacım salatın
Ulduzunu söndürdü...

GÜNDÜZÜN NƏĞMƏLƏRİ

OĞLUM GÜNDÜZƏ

Gəz elini, obanı,
Aranlı ol, dağlı ol.
Torpaq səni ucaldar,
Bu torpağa bağlı ol.

Qəlbini çıraqla elə,
Nur ver obaya, elə.
Mənim oğlumsan hələ,
Böyü, xalqın oğlu ol!

XƏBƏR VERİN GÜNDÜZƏ

Dağlara gün şığıdı,
Bu ki gün işığıdı?!
Xəbər verin Gündüzə,
Yayılbır gün düzə.
Durub üzsün göllərdə,
Durub üzsün güllərdən.
Yol gözləyir düzlər də,
Şehə batsın düzlərdə.

GÜNDÜZ VƏ SƏRÇƏ

Bağçaya gəldi Gündüz,
Yaman dəcəldi Gündüz.
Sap bağlayıb buğdaya
Sərçələrə atdı o.
Sərçə uddu buğdanı,
Sapdan tutub dartdı o.
Uşaqlar gülüşürlər,
Qəribə işdir necə?
Gündüz sapı çəkdikcə
Dalınca gedir sərçə.

GÜNDÜZƏ BAX

Gündüzə bax, Gündüzə,
Gülzar yatıb, o yatmır.
Özü təkçə oynayır,
Bacısını oyatmır.

Danışır öz-özünə,
Yumanda gözünü də.
Başa düşə bilmirəm
Heç birçə sözünü də.

ŞƏKİL

Gündüz şəkil çəkirdi
Qarşısında ağ varaq.
Dedi: -Balıq çəkirdim,
Kişi oldu, şəklə bax!

GƏL BÖLƏK

Gəl bölək almaları,
Bu mənim, bu da sənin.
İstəmirsən özün bil,
Payı qalmaz küsənin.
Sanki Gündüz deyirdi:
-Bacı, küsmərəm daha.
Gülzar yedi almanı,
O qaldı baxa-baxa.

ÇAPAN ÇALANDA

Gündüz çapan çalanda
Evdə hamı uğundu.
-Ata, Gündüzə bax e,
Elə bil ki, meymundu. –
Deyib gülürdü Gülzar,
Lap yaşarmışdı gözü.
O təkrar eləyirdi
Atasının iki gün
Əvvəl dediyi sözü...

BALACA DÜLGƏR

Uzanmışam divanda,
Gündüz yan otaqdadır.
Guya ki, taxta yonur,
Rəndəsi də taxtadır.

Dedim bəlkə oğluma
Deydi bir az köməyim.
Getdim onun yanına,
Baxdım, gəldi gülməyim.

Məndən xəbəri yoxdu,
Yaman qarışib başı.
Qulağının dalına
Qoyubdur karandaşı...

BİR TƏYYARƏ DÜZƏLTDİM

Bir təyyarə düzəltdim
Bircə vərəq kağızdan.
Mənə əhsən dedilər
Dostlarım bir ağızdan.

Qanadının üstünə
Ulduz şəkli də çəkdim.
Təyyarəm uçsa idi
Gülüb sevinəcəkdim.

Atdım göyə, şığıdı
Etdi başımı uca.
Ancaq yerə enmədi,
Gedib qondu ağaca.

cicç...

Gündüzə bax, Gündüzə,
Gedib giribdir hara.
Pərdənin arxasından
Çıxararaq başını
"Cicç" eləyir Gülzara.

BAĞÇADAN QAYIDANDA

Gündüzə bax, Gündüzə,
Bağçadan gələn zaman
Dartınır yerə düşsün
Atanın qucağından.
İstəyir ki, getsin o,
Bacısıyla yanaşı.
Yeriyə bilmir ancaq,
Ayaqları dolaşır.
Az qalır ki, yığıla,
Qınamayın siz onu.
Gücü çatmır apara
Əynindəki paltonu.

ULDUZ SÖNDÜRƏN OĞLAN

Atanın qucağında
Gündüz balkona çıxdı.
Yoxdur bir çəngə bulud,
Göyün üzü açıqdi.

Ulduzlar xırda-xırda,
Ulduzlar parlaq, sarı.
Gündüz "üf, üf!" eləyib,
Dartınır göyə sarı.

Ağlı şama gedibdir,
Boylanaraq hündürə,
İstəyir ki, üfürüb,
Ulduzları söndürə...

ŞEŞ

Gündüz dördə beş deyir,
Gündüz vurur baş-ayaq.
Gündüz nərdə "şeş" deyir, -
Ata, gəl "şeş" oynayaq!

Atır zəri ovcundan
Nərtaxtanın içinə.
Neçə düşsə, fərqi yox,
Heç almayır vecinə.

Ya dörd düşsün ya da beş,
Ya bir, ya iki, ya üç.
Hamısına şeş deyir,
Saymağı da bilmir heç...

OĞLUM VƏ MƏN

Oğlum dedi sevincək:
-Ata, mənə dəniz çək!
Karandaşı, kağızı
Mənə verdi əlbəəl.
Mən ona dəniz çəkdim,
O, məndən çəkmədi əl.
Söylədi ki, ay ata,
Dənizdə bir gəmi çək.
Çəkdim.
Dedi: -İndi də
Gəmidə bir əmi çək.

DƏNİZ DALĞASIZ OLANDA

Dalğa yoxdu dənizdə,
Ləpə yoxdu dənizdə.
Durub sahilə getdik
Oğlumla səhər tezdən.

Ayna kimi sulara
Baxdı, baxdı bu qoçaq.
Dənizin üstü ilə, - dedi, -
Ata, gəl qaçaq!

O, sahilədən dənizin
Üstünə addım atdı.
İstədi ki, yeriyə,
Dizəcən suya batdı.

Axşam gün bathabatda
İt hürdü, Gündüz qorxdu.
Qulaqlarını tutub,
Dedi ki, "ham-ham" yoxdu...

XALÇANIN ÜSTÜNDƏ

Bizim güllü xalçaya
Oğlum baxır, hey baxır.
O güllərin içiylə
Bir balaca "çay axır".
-Çaydan keçir ki, bu yol? –
Birdən boğularam mən.
Ata, uzan körpü ol,
Keçim sənə üstündən...

BÖYÜDÜ

Oğlum sısqə suya
Kəhriz deyirdi.
Kiçik gölməçəyə
Dəniz deyirdi.
Böyüdü, gördü ki,
Sısqə bulaqlar
Kəhriz deyilmiş.
Böyüdü, gördü ki,
Bu gölməçələr
Dəniz deyilmiş.

BALACA ŞAXTA BABA

Örtüyü dolayıb belinə,
Oxlovu götürüb əlinə.

Pambıqdan biğ qoyub özünə,
Papağı basıbdır gözünə.

Şirniyyat götürüb bir kisə,
Nə üçün paylamır heç kəsə.

Qışqırır, özünü öyür o,
Mən şaxta babayam, - deyir o.

YATIRAM Kİ...

Bacısı rayondadır,
Onsuz danxır Gündüz.
Gülzar sözü dilindən
Düşməyir gecə-gündüz.

Bu axşam o, yatanda
Bacısından söz saldı:
-Atacan, niyə gəlmir,
Bəs Gülzar harda qaldı?

Qoy gəlsin, incimərəm,
Lap yolsa da saçımı.
Yatıram ki, yuxumda
Yenə görüm bacımı.

MOTOSKLET

Təkəri gözəl,
Özü təptəzə,
Bir motosklet
Aldım Gündüzə.
Ona yat demək
Hədərdir, hədər.
Göz yummayıbdır
Səhərə qəder.
Alatoranda
Qalxıb yerindən,
Necə qoçağam, -
Deyir, - görün mən?!
Minib üstünə
Motoskletin.
Özüm sürərəm, -
Deyir, - siz gedin!
Sürür o yana,
Sürür bu yana.
Sanki dünyanı
Veriblər ona...

NƏ YAXŞI Kİ...

Pişik motoskleti
Gördüm ki, minib qaçır.
Elə bil qanadı var,
Motoskletim uçur.
Ha qışqırdım ki, saxla,
Eşitmədi sözümlü.
Təkərlərin altına
Qaçıb atdım özümü.
Çevrildi motosklet,
Pişik yerə yığıldı.
Mən oyandım yuxudan,
Birdən hər şey yox oldu.
Motoskleta baxdım
Yatağımdan boylanıb.
Gördüm ki, çarpayımın
Qarşısında dayanıb.
Sevindim, evimizdə
Oğru pişik yox imiş.
Mənim danışdıqlarım
Nə yaxşı yuxu imiş...

BARIŞIQ

Divara dəydi
Gündüzün başı,
Yanaqlarına
Axdı göz yaşı.
Billur damlalar
Necə iridi...
Öpdüm gözündən,
Balam kiridi.
Bir az toxdadı,

Gəldi özünə.
Gülməyim tutdu
Onun sözüne.
Dedi ki, daha
Ağrımır başım.
Burax, divarla
Gedib barışım.

QAÇ GƏL

Mən o qədər böyümüşəm,
Heç babam məni tanımaz.
Məktub yazıb mənə dünən,
Deyir ki, qaç gəl yanıma!

Bir velosiped almışam,
Durub yolunu gözləyir.
Nənən ona "nəvəm" deyib,
Axşam-səhər əzizləyir.

Atam işdə, anam işdə,
Yolu tanımıram mən də.
Ayaqlarım yorulmazmı,
Necə qaçıb gedim kəndə?

O qədər yolu piyada
Getmək axı deyil asan.
Aldığı velosipedi
Göndərəydi heç olmasa.

Minəydim onun üstünə,
Aparaydı kəndə məni.
Babam, nənəm, əmim, dayım
Görəydilər gündə məni...

HESABLAMA ÇÖPLƏRİ

Hesablama çöpləri
Almışam oğlum üçün.
-Neçə eləyər gəlsək
İkinin üstə üçü?
Fikirləşir bir qədər,
Sonra da o ahəstə,
İki çöp sayıb qoyur
Üç dənə çöpün üstə.
Deyir: -Cavab hazırdı,
Beş edər üçlə iki...
Bir çöp alıb əlinə,
Onu götürüb fikir.
-Bir bax, o bitrilərdən
Bu çöp iridi, ata.
Deyəsən bu, onların
Komandır idi, ata!

BALIĞIN PULU

-Bu nədir?
-Balığın puludu.
-Vay, üstü
Pul ilə doludu!
Ay ata, dənizdə
Dükan var?
Neyləyir bu pulu
Balıqlar?

YERİNDƏDİ

Qardaşım itirmişdi
Dominonun daşını.
Guya ki, utanırdı,
Qaldırmırdı başını.
Soruşanda daş hanı?
O, mənə belə dedi:
-Yəqin düz yığmamısan,
Hamısı yerindədi...

GÜNAH KİMDƏDİR

Gündüz qaçırdı,
Birdən yığıldı.
Oyuncaqları
Yerə dağıldı.
Gözləri yaşlı
Yanıma qaçdı.
Dedi: -Paltarım
Olub toz-torpaq.
Ata, günahkar
Deyiləm ancaq.
Bütün günahlar
Yerdədi, yerdə.
Onu döy, mənə
Yıxmasın bir də.

TABAŞIR

Bir az yazdım, kiçildi,
Qalıbdır dolu boyda.
Ata, tabaşir gətir
Qatarın yolu boyda!

Dağ çəkim kiçilməsin,
Bağ çəkim kiçilməsin.
"A" yazım qurtarmasın,
Ha yazım qurtarmasın!...

QARA QARĞA

Oğlum soruşdu: –Ata,
Qara qarğa zəncidi?
Güldüm onun sözüne,
Məndən küsdü, incidi...

ƏGƏR BALACAYAMSA

Gülzarın çantası var,
Gündüz töküb qaş-qabaq.
Deyir: –Məktəbə gedir
O niyə məndən qabaq?
İncimişəm babadan,
İncimişəm nənedən.
Yekə oğlan olmuşam,
Çanta alın mənə də.
Ana deyir: –Gündüzüm,
Ay mənim canım, gözüm.
Balacasan sən hələ,
Nə qalıb gələn ilə?
O vaxtacan böyüyüb
Boy atarsan, Gündüzüm.
Onda səni məktəbə
Apararam mən özüm.
Qaş-qabağı tökülü
Dönüb Gülzara baxır.
Deyir: –Balacayamsa,
Bu niyə məndən qorxur?!

SÖZÜ SƏHV YAZANDA

Təzə mövzu tapdım bu gün,
Kağız üstə qələm səkdi.
Bəyənmədim yazdığımı,
Üstündən bir qələm çəkdim.
Gündüz gəldi mənə yaxın,
Əl-qolunu ata-ata.
Dedi: –Niyə qaraladın,
Yazdığında səhv var, ata?
Gülüb tərpətdim başımı,
Üzümə dikdi gözünü:
–Ata, səhvin varsa əgər
Niyə döymürsən özünü?
–Bu nə deməkdi, ay oğul,
Danış görüm nə deyirsən?
–Bacım sözü səhv yazanda
Bəs onu niyə döyürsən?

GÜNDÜZ DEYİR

Nənəm demiş, o baxmır
Heç ağına, bozuna.
Döşəmədə nə tapsa,
Alıb qoyur ağzına.
Qaraycıdır, əlindən
Şey almaq mümkün deyil.
Gündüz deyir ki, Gursel
Tozsorandır elə bil.

GÜNDÜZÜN CAVABI

Onu danışdırmaqçın
Atayla ana hərdən
Deyirlər: –Gündüz bala,
Kimi çox istəyirsən?
Elə cavab verir ki,
İnciməsin heç hansı:
–Mən atamın oğluyam,
Anamınsa balası.

SEVINİR

Sevib televizoru
Lap balaca çağından.
Gündüz uzaq getməyir
Ekranın qabağından.
Onu günorta üstü
Yatıra bilməzsən sən,
"Gündüz verilişlərimiz
Qurtardı", –deyilməsə.
–Gündüz, verilişlərimiz
Qurtardı, –deyir xala.
Qanadı yoxdur uçsun,
Sevinir Gündüz bala.
O təəccüblə mənim
Üzümə baxıb gülür.
Deyir: –Bu xala mənim
Adımı hardan bilir?

QƏRİBƏ SUAL

Toya apardım
Bir gün Gündüzü,
Bərk sevinirdi,
Gülürdü üzü.
Birdən o mənə
Dedi: –Atacan,
Bəs sənın toyun
Olacaq haçan?

GÜNDÜZ VƏ MƏSTAN

Gündüz gələndən
Məstan həsrətdi
Evə, eşiyə.
Bu dəcəl oğlan
"Ham-ham" eləyib,
Cumur pişiyə.

İŞIQLI GÜLLƏR

Gülzar gecə göyə baxır
Gözlərində sevinc, marağ.
Ulduzları göstərərək
Deyir: –Gündüz, güllərə bax.
İstəyirsən dərim sənə,
Hamısını verim sənə.
Gündüz gülür: –Heç bilirsən
Necə uzaqdı ulduzlar?
Göydə güllər açılsa da,
Dərə bilməz onu qızlar.

BİR DİLİM YEMİŞİN NAĞILI

Biri var idi,
Biri yox idi.
Evdə yemiş kəsmişdilər,
Dilimlərin biri yox idi.
Uşaq ola, yemiş ola!
Ana xeyli fikirləşdi:
Dilimi kim yemiş ola?
Harayladı uşaqları,
Dedi: -Yaxına gəlin bir.
Gülzarın yemiş payını
Deyin görüm kim yeyibdir?
Yamanca qızardı Gündüz,
Gah yerə, gah göyə baxdı.
Buludların arasından
Elə bu zaman ay çıxdı.
Tez göstərib anasına
Sarı rəngli para ayı,
Dedi: -Odur, göyə çıxıb
Bacımızın yemiş payı.

BİR QOCA VAR

Bir qoca var həyətdə,
Saqqalı ağ, saçı ağ.
Ona sarı boylanır
Gündüz gözündə marağ.
Bu ki, Şaxta babadı, -
Yaxın gəlir Süsən də.
-Şaxta baba nə gəzir
Yayın bu istisində?

Tanıyıram mən onu,
Babasıdır Arazın.
-Bəs o nədir əlində?
Torpağı niyə qazır?
-Məgər bel görməmişən? –
Gülməlisən yamanca.
Baba torpağı qazır,
Qulluq edir ağaca.
Yumşaldır diblərini,
Su verəcək bir azdan.
İnanmırsansa əgər
Gedib soruş Arazdan!

BALACA HÜCUMÇU

Top indi Gündüzdədi,
Elnur onu izlədi.
Gündüz baxdı sağına,
Gündüz baxdı soluna.
Tez Elnuru aldadıb,
Davam etdi yoluna.
Birdən çıxdı bu qoçaq
Qapıçıyla təkbətək.
Ancaq vurduğu topu
Geri qaytardı dirək.
Gündüzün zərbəsindən
Az qaldı qapı sına.
Bir azdan top vurdular
Onların qapısına.
Gündüz özü-özünü
Danladı dönə-dönə.
Top atıldı meydana,
Oyun qızıxdı yenə.
Komanda yoldaşları

Ona atdılar topu.
Gündüz bərk zərbə vurdu,
Uzaq olsa da qapı.
Qışqırdılar uşaqlar,
Top keçmişdi qapıdan.
Onun əlini sıxdı
Yoldaşları, kapitan.
Hücum etdi yenidən
Bizim rəqib komanda.
Topu geri qaytardı
Müdafiəçi Kamandar.
Gündüz yanaşı qaçır
Oyunçu yoldaşıyla.
İlkin topu qaldırdı,
Gündüz vurdu başıyla.
Hesab iki bir oldu,
Oyun qurtardı belə.
Gündüzgil meydançadan
Çıxdılar gülə-gülə...

MƏNİM ATAM

Uşaqlar atamın
Başına cəm idi.
Birinə dayıdı,
Birinə əmidi
Mənim atam.

Nənəmə oğuldu,
Əmimə qardaşdı.
Bacıma atadı,
Anama strdaşdı
Mənim atam.

GURSELİN NƏĞMƏLƏRİ

BU OĞLANIN ADI GURSEL

Bu oğlanın adı Gursel,
Özü təzə, adı təzə.
Bu oğlanın gəlişiyə
Bahar gəlib evimizə.

Bu oğlanın adı Gursel,
Selə bənzər səsi, ünü.
Bir cüt tumurcuq gözünü
Açıb baharın ilk günü.

Bu oğlanın adı Gursel,
İlk baharın sirdaşdı.
Gülzar onun bacısıdı,
Gündüz onun qardaşdı.

Bu oğlanın adı Gursel,
Dodağı gül ləçəkləri.
Gəlişiyə ətirləndi
Arzumuzun çiçəkləri.

Bu oğlanın adı Gursel,
Yaranıb yaz yağışından.
Dağ qarı tək selə dönüb
Yaz gününün baxışından.

Bu oğlanın adı Gursel,
Sevincimiz bir sel olub.
Məhəbbətim yaz yağışı,
Yağıb, yağıb, Gursel olub...

GURSEL

Balacadır, bilməsə də
O, hər şeyin mənasını,
Tox olanda məni sevir,
Ac olanda anasını.

HÜNƏRİN VAR

Gündüz dedi Gurselə,
Hünərin var gir selə.
Çırmalayıb şalvarı,
Gursel girdi gur selə.
Aşıb daşsa da gur sel,
Ondan qorxmadı Gursel...

OĞLUM

Hələ olmayıb
Onun bir yaşı.
Çox şey öyrədib
Böyük qardaşı.

Alma verəndə
Basır ağızına.
Güzgü verəndə
Baxır özünə.

Başına çəkir
Daraq verəndə.
Qələm istəyir
Varaq verəndə.

ALMAMI VER

Alma verdi oğlum mənə,
Dişlərimə çəkib yedim.
Əvəzində yanağından
Öpüb ona sağ ol dedim.
Onun qəribə sözlünə
Evimizdə güldü hamı.
Gursel ağlaya-ağlaya
Söylədi ki, ver almamı!

DƏRSİNİ OXU

Bacısı dərs oxuyanda
Kitabını tutub alır.
Hünəri varsa, verməsin,
O, qışqırır, haray salır.
Bacısı yazı yazanda
Qələmi çəkir əlindən.
Yazıq qız bu cumbulunun
Gör nələr çəkir əlindən.
Təhərini tapıb Gülzar,
İşi bir az olub asan.
Dərslərini hazırlayır
Gursel gəlincə bağçadan.
Yenə əl çəkmir Gülzardan,
Gursel ona gəlib yaxın,
Çantasını dartışdırır,
Deyir: -Aç dərsini oxu!

ÇAY İÇƏNDƏ

Çay içirik, üzümüzə
Gursel baxır maddım-maddım.
Çarpayıdan düşüb gəlir
Yanımıza addım-addım.
Keçir sola, keçir sağa.
-Axşam çay olmaz uşağa!
Ağlamsınıb bizə baxır:
-Ana, mən xəstəyəm axı!

ATA, SƏN KİMSƏN?

-Ata, söylə, sən kimsən?
-Oğlum, sənin atanam.
-Yox, ata, sən ayısan,
Mən də sənin potanam...

KÖÇÜRÜRƏM

Kubiklərdən ev tikdim,
Oğlum baxıb sevindi.
Dedi: -Atacan, bu ev
Nənəgilin evidi.
Birdən sökdü onları,
Götürüb qucağına,
Taxtaları apardı
Gursel öz otağına.
Deyirəm: -Niyə sökdün? –
O, baxıb mənə gülür.
Deyir ki, köçürürəm
Yanıma nənəgili...

NEÇƏ ALMISAN

-Gündüz, neçə almısan?
-Ata, iki beşim var.
-Qızım, bəs sən?
-Mən də beş, -
Deyib, sevinir Gülzar.
Həsretlə baxır Gursel
Gündüz ilə Gülzara...
Çağırıram onu da:
-A cumbulu, gəl bura!
Bəs sən neçə almısan? –
Beş almısan, ya iki?
Ağlamsınıb söyləyir:
-Mənim çantam yoxdu ki!...

AY ATA, QORXMA, MƏNƏM

Kirpiklərim qapandı
Uzancaq divanda mən.
Qulağım cingildədi,
Dik atıldım yerimdən.

Bu nə sədi göresən,
Səksəndim, əsdi çənəm.
Oğlum güldü üzümə,
Ay ata, qorxma, mənəm.

Əyilib qulağına
Canavar tək uladım...
Evdəkilər güldülər,
Mən başımı buladım...

DİLİN CƏZASI

Qışqırdım, qulağımdan
Atam yapışıb çəkdi.
Dilimin cəzasını
Yazıq qulağım çəkdi.

YUXUDA NƏ GÖRMÜSƏN?

Ovuşdurma gözünü,
Yanağı çiçək balam.
Nə görmüsən yuxuda,
Ay mənim göyçək balam?
Xəbərim də olmayıb,
Oyanmısan bəs haçan?
-Heç bilirsən, yuxuda
Kino gördüm, anacan!

BURDA BİR XIRMAN

"Burda bir xırman,
İçində dovşan.
Bu tutdu,
Bu kəsdi,
Bu bişirdi,
Bu yedi..."
Gursel baxdı üzümə,
Sözümü kəsib, dedi:
-Zəhmət çəkən, yeyən kim? –
Bunun iştahına bax!
Yaman qarınquluymuş,
Ata, bu kiçik barmaq.

TROLLEYBUS

Gördüm baxır təəccüblə,
Suala tutdum oğlanı:
-Söylə görüm trolleybus
Niyə bu xəttə bağlanıb?

O baxdı üzümə tərs-tərs,
Sonra güldü xısın-xısın:
-Bağlayıblar, yoldan çıxıb,
Adamları tapdamasın.

ANA VƏTƏN

Gündüz şeir oxuyur:
"Bizi xoşbəxt eləyən
Ana vətənimizdi..."
Gursel soruşur:
-Ata,
Ana vətənimizdi?

LENTƏ YAZILMIŞ YUXU

Gursel yuxudan durcaq
Ondan soruşdum ki, mən:
-Ay mənim cırdan balam,
Yuxuda nə görmüsən?
-Gördüyüm yuxuların
Yadımda qalmır çoxu.
Onları bircə-bircə
Necə danışım axı?
Ay ata, gecə düşcək,

Gəl mənim yanımda dur.
Yuxumu yazsın deyə
Sən maqnitafonu qur.
İşləsin səhərəcən,
Sübh tezdən düyməni bas.
Maqnitafon danışsın,
Sən yuxuma qulaq as...

SƏN FUTBOLÇU OLANDA

Oğlum bir sual verdi
Mən baxanda futbola:
-Heç futbol oynamısan?
-Oynamışam, gül bala!
-Qapıçıydın, hücumçu?
Bəs nömrən neçə idi?
Sən futbolçu olanda
Familyan necə idi?

SƏN MƏN BOYDA OLANDA

-Söylə görüm, atacan,
Doğulmusan sən haçan?
-Oğlum, mən doğulanda
Çöllər, düzlər qar idi.
-Mən haçan doğulmuşam?
-Onda ilk bahar idi...
Gursel getdi xəyala,
Sakit oldu, kiridi.
Birdən soruşdu: -Ata,
Sən mən boyda olanda
Neçə yaşın var idi?

GÖYDƏN ÜÇ ALMA DÜŞDÜ

Göydən üç alma düşdü,
Hər alma bir xoş dilək.
Göydən üç alma düşdü,
Nağıl qurtardı demək.

Bu düşən almalardan
Hər kim yesə, qocalmaz.
Nağılların sonunda
Üç nöqtədi üç alma...

Gursel deyir: -Ay ata,
Alma istəmirəm mən.
Elə nağıl danış ki,
Qurtaranda alma yox,
Üç armud düşsün göydən...

AY

Gursel aya baxıb, baxıb,
Belə deyir:
-Onu göyə kim buraxıb?

DUMANIN BALASI

-Bu necə olan işdi,
Çöldə heç nə görsənmir.
Ay Esmira, bu nədi?
-Dumandı, görmürsənmi?
Gursel birdən hovxurdu:

-Bəs bu nədi de görək?
-O sənın nəfəsındı,
Çölə çıxır buxar tək.
-Yox, sən bılmırsən, bu da
Balasıdı dumanın.
Yəqın dağlar hovxurub,
Duman tutub hər yanı.

YENƏ SƏNİ KİM İNCİDİB?

Yenə səni kim incidib,
Niyə ağlayırsan, oğlum?
-Ata, bacını görürsən,
Qoymur ki, pioner olum.

Yenə də məni ağladır,
Deyir ki, dərsə az qalır.
Qoymur boynuma bağlayım,
Qalstuku tutub alır...

TƏZDƏN OYNAYAQ

Dama oynadıq,
Gursel uduzdu.
Gözünün yaşı
Sanki ulduzdu.

Şirə verirdim
Dedi ki, bayaq.
Bunlar məşq idi,
Təzdən oynayaq.

İTİ OLMAQ ÜÇÜN

-Niyə daşa çəkirsən,
Atacan, bu bıçağı?
-Çəkirəm itilənsin,
Ağzı qalındır axı!
Oğlum, bağban əlində
İti bıçaq gərəkdı.
-Bildim, iti olmaqçün
Nazik olmaq gərəkdı...

YUXUDA YUXU

Anam yuxuya getcək,
Mən yuxudan oyandım.
Divardakı xalçanın
Qarşısında dayandım.

Karvana bax, karvana,
Sarban belində xañçal...
Birdən möcüzə oldu,
Ekрана döndü xalça.

Ləngər vurdu dəvələr,
Karvan düzəldi yola.
Mən sarbana əl etdim,
Dedim: -Uğurlar ola!

Söylədim: -Gedin gəzin,
İzn verirəm sizə.
Ancaq anam durmamış
Qaydın yerinizə...

SƏBƏB

-Görürsən, bu stulu
Mən düzəltmişəm, ata.
Birini də düzəlt görüm.
-Düzəldə bilmərəm ta!

Soruşdum: -Elə niyə?
Dönüb üzümə baxdı:
-Axı mənim dostlarım
İndi yanımda yoxdu?!

ŞƏKİL

-Ata, bu şəkil kimdi?
-Oğul, mənim atamdı.
Gursel sanki verdiyi
Bu sualdan utandı.

Bilmədim ki, bu sözlər
Ağlına gəldi hardan:
-Kaş baba şəkil olub,
Baxmayaydı divardan.

ƏSKİK OLMASIN

Çəkdiyi şəkillərin
Hamısının yanında
Günəş şəkli çəkir o, -
Həvəsə bax sən onda!
Dedim ki, günəşi poz,
Dedi: -Səndən küsdüm mən.
Günəş əskik olmasın
Dünyamızın üstündən...

KAMAN

-Nəğmə coşur, çağlayır,
Kaman niyə ağlayır?
-Ağlamasın neyləsin, -
Yazığımı gəlir ona.
Kəmanəni mişar tək
Sürtürlər boğazına...

DUZLU SÖHBƏT

Anam deyir: -Qonşumuzun
Yaman duzlu söhbəti var
Ona görə el içində
Onun belə hörməti var.
Ata, axı bu qonşumuz,
Necə səpir söhbətə duz?

SƏN KİMSƏN?

- Ay oğlan, bir bəri gəl!
- Mən ay oğlan deyiləm, -
Cavab verdi hirs ilə.
- Bəs sən kimsən?
-Gurselem.

BİR KÖK XORUZ YEMİŞƏM

İnanmırlar sözünə
Gursel edir and-aman:
-Bir kök xoruz yemişəm,
Pipiyindən qan daman.

Gülürlər Gursele,
Deyirlər: - Sən çaqqalsan?!
Qorxmazsanmı həyətdə
Xoruz ilə tək qalsan?
Sənin bağrın yarılar
Banlasa birçə dəfə.
Xoruzu diri-diri
Yemək olar, ay əfəl?
-Niyə olmur, gətirin
Aşırım birini də.
Yamanca xoşum gəlir
Mənim xoruz şirnidən.

YIXILMADIM HA...

Dedim: - Qaçma, yavaş get,
Qaçdı, yerə yıxıldı.
Üzündəki təbəssüm
Birçə anda yox oldu.
Sındırmadı özünü,
Qalxıb çırpdı dizini.
Gülməyim tutdu ona,
Gəlib yanında durdum.
Dedi: -Yıxılmadım ha,
Mən yerə kəllə vurdum.

GƏZMƏK MƏNİ GÖZLƏYİR

Çayını iç arxayın,
Səni qovan ha yoxdur!
Tələsmə, paltonu da
Geyin, hava soyuqdur.

Gursel isə tələsir,
Nə gülməli söz deyir:
-Ata, tez ol, həyətdə
Gəzmək məni gözləyir.

OYUNCAQ ŞİR

Gursel bir vaxt oynatdığı
Oyuncağa nəzər salıb,
Deyir ki, mən böyümüşəm,
Şir elə o boyda qalıb.
Mən oxuyub yazan zaman
Qəzəblə məni izləyir.
Şir oturub intizarla
Təzə bir uşaq gözləyir.

ANA, QORXMA

Deyirlər əldən yerə
Düşərsə çəngəl, bıçaq,
Demək həmin gün mütləq
Evə gələcək qonaq.

Çəngəl düşəndə tutub
Bic-bic gülür bu uşaq.
Deyir ki, ana, qorxma,
Geri qayıtdı qonaq.

HƏYƏT QƏDƏR

Palçıq ilə oynayıb,
Gursel sözə baxmayıb.
Ana hirslənib, onu
Həyətdə buraxmayıb.

Oxşayır anasını,
Oğlanı boğur qəhər.
Deyir ki, mən anamı
Sevirəm həyəət qədər.

Ana gülür, dünyanı
Bağışlayır uşağa.
Ana gülür, bu gülüş
Dönür yaşıl işığa.

Gurselin yanağında
Təbəssüm çiçək açır.
O, sevinə-sevinə
Durub həyəətə qaçır.

YUXUDA GÖRMÜŞƏM KI

Gündüzdən əl götürmür,
Gursel lap gerçəkləyib.
–Yuxumda görmüşəm ki,
Biğ yerin çiçəkləyib.

GURSELİN KAĞIZLARI

Kağızlarına əl vursaq,
Yamanca hirslənir ata.
Ona görə ayırmışıq
Biz ona ayrıca otaq.

Gurselin kağız-kuğuzu
Heç nəyi almır vecinə,
Gedib qarışır atanın
Kağızlarının içinə...

KRESLONUN ÜSTÜNDƏ

Oğlum məktəbdən gəldi,
Dedim: –Yat, dincəl bir az!
Dedi: –Dərs öyrənməmiş
Gözümə yuxu dolmaz.

Bir də baxıb gördüm ki,
Dərs oxuya-oxuya,
Kreslonun üstündə
Gedib şirin yuxuya.

Əyilib öpən zaman
Onun pırpız telindən,
Gördüm nağıl kitabı
Yerə düşüb əlindən.

Səhifələr titrəyir,
Vərəqlər açıq qalıb.
Sonacan oxumayıb,
Nağıl yarımçıq qalıb.

Arabir sayıqlayır,
Qıvrılır, dartınır o.
Yuxuda görür yəqin
Nağılın ardını o.

NECƏ DEYİM

Gursele bax, Gursele,
Budaqdan meyvə dərir.
Ancaq yemir, onunçün
Bir sümükdü, bir dəri.

Bağçada xörək gəlir,
Deyir: – Evdə yemişəm.
Evdə deyir: – Bağçada
Möhkəm yeyib gəlmişəm.
Bu gün istirahətdi,
Bu gün bağça bağlıdı.
Xörək verdik yemədi,
Acıqlandıq, ağladı:
–Bilmirəm mənə niyə
Danlayırsız həmişə?
Toxam, axı yuxuda
Cücə-plov yemişəm!

YAŞIL DON

Çıxart yaşıl donunu,
Biçənəkdən keçəndə,
Bacı, birdən itərsən
Yaşıl otun içində...

SƏN DEMƏ

"Kim aparsın bağçaya
Səhər-səhər Gurseli?" –
Gülzar deyir: –Sən apar!
Gündüz deyir: –Sən apar!
Boğur qəhər Gurseli.
Dolur balamın gözü,
Deyir: –Gedərəm özüm!...
Yenə Gülzarla Gündüz
Evdə haray qoparıb.
Cupbulunu bağçaya
O deyir mən aparım,
Bu deyir mən aparım.

"Bunlardan çıxmayan iş?" –
Təəccübləndi ana.
Pəncərədən baxanda
İş aydın oldu ona.
Sən demə qar yağıbmiş,
Özü də birinci qar.
Qartopu oynamaqçın
Tələsirmiş uşaqlar...

ANA HİRLƏNƏR AXI

Gurseldən çıxmayan iş
Qaçmır o baş, bu başa.
Həminki adam deyil
Elə bil heç bu uşaq.
Axtarsa da, tapmayıb
Başmağının tayını.
Xalçanın bir küncündə
Xoflu-xoflu dayanıb.
Döşəkçənin altında
Ayağını gizləyib.
Anasının otaqdaqdan
Çıxmasını gözləyir.
Dayanıb maddım-maddım
Qarıya sarı baxır.
Ayaqyalın gəzəndə
Ana hirsələnir axı?!

GURSEL NİYƏ GİZLƏNİB

–Oğlum, mən mağazadan
Alıb gəlincə çörək,
De görüm evimizdə
Qala bilərsənmi tək?

–Qalaram.
–Qoçaq balam,
İstəyirsən, uzan yat!
Ya da oyna, şəkil çək,
Qayıdıram bu saat.
Ana geri dönəndə
Harayladı oğlunu.
Gurseldən səs çıxmadı,
Qorxu bürüdü onu.
–Ana, qorxma, burdayam.
–Biy, hardan gəlir səsin?
–Ana, gizlənmişəm ki,
Oğru məni görməsin.
Arxayın ol, burdadı
Tapançam, avtomatım.
Gözləyirəm ki, gəlsə,
Oğruya güllə atım.

SƏN QIŞQIRANDA

–Qaqaş, insafın olsun,
Dəcəlliyi eylə tərək.
Sən qışqıranda mənim
Boğazım ağrıyır bərk.

BAĞÇA YAXŞIDI

Gündüz dərs oxuyanda
Gursel həsədlə baxır.
Deyir: –Ata, mənə də
Öyrət dərs oxumağı.
–Oğlum, bu "A" hərfidi
Yadında saxla onu...
Fərəhlənir, üzünə

Xəfif təbəssüm qonur.
Gülümsəyib deyir ki,
Tanıyıram "A"nı mən.
–Yaxşı, onu seç görüm
Hərflərin içindən?
Göz gəzdirib kitaba
Gursel gözündə marağ,
"U" hərfini göstərib,
Deyir ki, "A" budur, bax.
–Düz tapmadın...
Xətrinə
Deyir mənim sözlərim.
Qulağını dartıram,
Dolur qara gözləri.
"Əlifba"nı tullayıb
Hirsələ qalxır yerindən.
Deyir: –Bağça yaxşıdı,
Getməyəcəm dərsə mən...

AĞAC HƏKİMİ

Gursel deyir: –Ay bacı,
Mən sağaltdım ağacı!
Soyulmuşdu qabığı,
Gəlib qorudum onu.
Yarasına yaş torpaq
Qoyub, sarıdım onu.

MÜTƏKKƏ

Gursel yenə haray salıb,
Bax bunda hirsə, hikkəyə.
Qoymayır ki, dirsəklənim
Nənə salan mütəkkəyə.

Deyir: –Nə olar, ay ata,
Sənə ayrı yastıq tapım.
Axı bu mənim atımdı,
Tez onu ver, minib çapım.

KAMANÇA

Xoşuna gəlir
Onun yamanca,
Bir qara zurna,
Bir də kamança.
Televizorda
Kaman inləyir,
Gursel diqqətlə
Baxır, dinləyir.
Dodaqlarına
Təbəssüm qonur:
–Əmi versəydi,
Çalardım onu...

QIZIL QUM

Günəş nurunda
Çimir qızıl qum.
Göydən od yağır,
Yerdə qızır qum.
Oğlum sahilə
Quma uzanıb,
Belə söyləyir:
–Torpağın beli
Nə qəşəng yanıb!

GURSELİN CAVABI

Deyirəm: –Yuxudan durmusan?
Xoşuna gəlməyir sözlərim.
Deyir ki, ay ata, görmürsən
Açıqdı gözlərim?

"ÖPDÜM QARA TORPAĞI"

Gündüz şeir oxuyur:
"Öpdüm qara torpağı" ...
Gursel baxır üzümə,
Azca qaçır dodağı.

Söyləyir ki, ay ata,
Heç öpərlər torpağı?
Adamın dodaqları
Palçığa batar axı?!

OĞLUMUN SUALI

Rəngli televizorda
Rəngsiz verilişə baxdı,
Dedi ki, yaşıl deyil,
Eh, bu necə yarpaqdı?

Baxmağım da gəlmir heç
Rəngsiz çiçəyə, ota.
Bəlkə televizorun
Rəngi qurtarıb, ata?

ANA, HİRLƏNMƏ

Ana danlayır, qızı
Çıxarmır da səsini.
Ana qışqırır, oğlu
Kəsir onun sözünü.

Deyir: –Ana, hirslənmə,
Axı bacı qəşəngdi!
Eşitmir, qulağını
Təmizləmək gərəkdi...

PARAVOZ

Hava yaman soyuqdu,
Elə bilmə üşüyür.
Qaçır o yan, bu yana,
Gursel yenə töşüyür.
Ağzından buxar çıxır,
Gülüb üzümə baxır.
Deyir: –Mən paravozam,
Ata, görürsən məni?
Tez ol tut pencəyimdən,
Çəkib aparım səni.

QƏND YEMİRƏM Kİ

Gizlincə qənd götürüb,
Baxın bizim Gurselə.
–Ağrıyacaq dişlərin,
Qənd yeyərlər bir belə?
Sənə qarovul çəkim
Gərək atıb işimi.

–Ana, qənd yemirəm ki!
–Nə yeyirsən?
–Dişimi...

GURSEL KƏNDƏN QAYIDIB

Nənəsinin yanında
İki ay qalıb gəlib.
Gedəndə balacaydı,
Bir igid olub gəlib.

Boyu bir az uzanıb,
Rəngi bir az qaralıb.
Əyninə böyük gələn
Köynək indi dar olub.

Bu oğlanın anası
Bağçamızda həkimdir. –
İşdən qayıdıb deyir:
–Görən bu oğlan kimdir?

Ayaqları uzanıb,
İriləşib addımı.
Gursel gülür: –Ay ana,
Unutmusan adı mı?

Mənə oğlan deyirsən,
Oğlunu tanımadın?
Ana gülür: –Yadımdan
Çıxarmı sənin adın?

GÜNƏBAXAN TOXUMU

Gursel xahiş eləyir:
–Mənə mizrab al, ata.
Mizrabı neyləyirsən,
Oğlum, əgər yoxsa tar?
–Onu kağızın üstə
Qoyub, əlimdə qələm,
Ay ata, günəbaxan
Toxumu çəkəcəyəm.

QAR BULUDU

Gursel göyə baxıb deyir
Böyük qardaşı Gündüzə:
–Qara-qara buluda bax,
Qar gətirib yəqin bizə.
–Bu buludda qar nə gəzir,
Gözü yağışla doludu.
Qaqaş, qar gətirən bulud
Anasıdı bu buludun.
Gursel üz tutur göylərə,
Başı üstədən bulud keçir.
Deyir: –Bulud, anana de,
Qar gətirsin bizim üçün.

ƏGƏR

Baxıb qurumuş ağaca
Dilə gəlir, oğlum deyir:
–Ata, ağac ölsə əgər,
Ona qəbir lazım deyil.

BOY ARTIMI

Nə payızda, nə də qışda
Ağacların boyu artmır.
Gecə-gündüz boy atsam da,
Ağaclara boyum çatmır.

GURSELİN ALMASI

Gurselin bir alması var,
Deyir: –Alma, döyüm səni?
Sən quzu ol, mən canavar,
Parçalayıb yeyim səni.

PALID YUMURTASI

Gursel alıb əlinə
Qozaya baxır, baxır.
Deyir: –Ata, bu yəqin
Palıd yumurtasıdı,
İçindən palıd çıxır.

QUŞ YUVASI

Qayçı ilə saçının
Bir topasını qırxdı.
Bilir ki, danlanacaq,
Oğlum yamanca qorxub.

Deyir: –Qayçı kor idi,
Xeyli zəhmət çəkmişəm.
Ata, mən öz başımda
Quş yuvası tikmişəm...

NİYƏ SALAM VERMİRSƏN

Gursel məktəbdən gəldi,
Sığalladım telini.
–Niyə salam vermirsən?
–Yumamışam əlimi.

Baxdım onun üzünə
Belə söylədim gülüb:
–Əlini yumamısan,
Bəs dilinə nə gəlib?!

MƏNƏ AİD OLMAYANDA

Acıqlanıb öz oğluna
Ana deyir:
Oğlum, dur yat.
Sənə aid kino deyil,
Eşitmirsən sözlərimi?
–Mənə aid olmayanda
Yumacağam gözlərimi.

MƏN DÜŞƏNDƏ

–Həyəətə düşmək olar?
–Yox.
–Nə üçün?
–Oğlum, bax,
Həyətdə adam yoxdu.
Mən düşəndə olacaq...

NƏNƏ QAPISINA QONAN SAXSAĞAN

Dərs qurtarıb, Gurseli
Aparıram kəndə mən.
Hazırlaşır, baxıram
Dayanaraq gəndə mən.

Gəlib çatdıq vağzala,
Qanadı yoxdur uça.
Oyuncaq da aparır
Özü ilə bir qucaq.

Qatar yola düşəndə
Oğlum sevincək dindi:
–Nənənin qapısına
Saxsağan qonub indi.

TELEFON SÖHBƏTİ

Zəng edib Moskvadan
Sumqayıtla danışdım.
Bu səs necə doğmadı,
Bu səs necə tanışdı!

O səsi eşidəndə
Qəlbimdə yanır işıq.
–Ata, necəsən, ata,
Səninçün darıxmışığıq.

–Niyə məktub yazmırsan?
–Göndərmək deyil asan.
Sənə məktub yazmışam,
Gələndə oxuyarsan.

SAMİR MƏNİ QOCALTDI

–Bu nədi, Gursel, qaqaş?
–Görmürsən, kəpənəkdi.
–Bəs bu qırmızı nədi?
–Təzə açan çiçəkdi.
–Bəs bu nədi?
–Göbələk.
–Bəs bu nədi?
–Çiyələk.
–Bəs bu, bəs bu?!
–Olmadı, –
Gursel kitabı atdı.
Hirsələ dedi:
–Ay bibi,
Samir məni qocaltdı.

GURSELİN TOYUĞU

Bir toyuq alıb
Bazardan ana.
Ayağı bağlı
Atıb balkona.

Balaca Gursel
Baxmır soyuğa,
Balkona çıxıb,
Baxır toyuğa.

Dən səpir, toyuq
Vurmur dilinə.
Gursel jurnalı
Alıb əlinə

Deyir: –Ay toyuq,
Qulaq as mənə.
Bir yaxşı nağıl
Oxuyum sənə.

GÜNAHKAR

Böyüsəm də nə qədər,
Boy atsam da ilbəl,
Mənim "kiçik" sözündən
Yaxam qurtaran deyil.
İnanırlar Gündüzə,
İnanırlar Gülzara.
Kimdi məni göndərən
Axı dükan-bazara?
"Kiçik" sözü əngəl tək
Həmişə qarşımdadı.
Böyüklərə baxın bir,
Özlərini öyürlər.
Günahların hamısı
Böyük qardaşımdadı,
Ona baxıb, həmişə
Mənə kiçik deyirlər...

BİR GÖZ, YA İKİ?

–Bir göz yaxşı görür, iki?
–Oğlum, aydın şeydi bu ki,
Əlbəttə, iki.
Razılaşmır bu cavabla,
Gursel turşudur üzünü:
–Ovçu nişan alanda bəs
Niyə yumur bir gözünü?

UKRAYNA SƏFƏRİ

Ukraynaya gəlmək üçün
Təyyarəyə mindi Gursel.
Çerkassiya çatan kimi
Dneprdə çimdi Gursel.

Söz titrəyir dodağında
Qan qalmayıb yanağında,
Əsir axşam sazağında,
Elə bil ki, simdi Gursel.

Yol gəlmisən, bir az dincəl,
Eşidirmi heç bu dəcəl?
Bir saatin içindəcə
Hamı bildi kimdi Gursel.

HEYKƏL OLUM

Dneprin sahilində
Ora-bura qaçır oğlum.
Deyir: –Ata, ayağımı
Yerə basdır, heykəl olum...

BƏNZƏYİŞ

Anamın ürəyi
Ən zərif çiçəyə
bənzəyir.
Anamın saçları
Aydınlıq gecəyə
bənzəyir.

ƏSL DOST NECƏ OLAR

Deyin görək, uşaqlar,
Əsl dost necə olar?
-Vüqar mənim dostumdur, -
Sözə başladı İdris.
Dərsimizi bir yerdə
Öyrənirik axı biz!
-Qurtarmışdı dəftərim, -
Sözə başladı Lalə. –
Mağazada tapmadım,
Yollandım İdrisgilə.
Gətirdi xeyli dəftər,
Dedi: -Qurbandır sənə!
Dedim: -Sağ ol, ay İdris,
Biri lazımdır mənə.
Dost dostundan heç nəyi
Əsirgəməsin görək.
Əsl dostlar həmişə
Olmalıdır bizim tək.
Vüsal dedi: -Müəllim,
Çox razıyam Lalədən.
Onun kimi yaxşı dost
Görməmişəm hələ mən.
Növbətçiydim sinifdə,
Xəstəydi o gün anam.
Gəlib məni çağırdı
Kiçik qardaşım İnam.
Ərk ilə süpürgəni
Əlimdən aldı Lalə.
O gün mənim yerimə
Növbətçi qaldı Lalə.
Arzu dedi: -Hərdən bir

Çətin olanda misal,
Mənə kömək eləyir
Bizim bu qoçaq Vüsal.
Sonra sinifqom Gülzar
Dedi gülümsəyərək:
-Bağlanıb bir-birinə
Dostluğumuz zəncir tək.
Zəng vuruldu, müllim
Sinifdən çıxdı çölə.
Dostluqdan danışır
Balaca dostlar hələ.
Lövhəyə belə yazdı
Tənəffüsdə Cavanşir:
"Kimin ki, dostu yoxdur,
Çətindir onun işi."

AY-AY-YA

Ay-ay-ya, Günaya! –
Kömək etmir anaya.
Evi töküb dağıdır,
Ağladır qardaşını.
Ay-ay-ya, Narınca,
Pinti qızıdır yamanca!
Həyətdə düşən kimi
Batır üst-başını.
Ay-ay-ya, Həsənə,
Pis söz deyir Süsənə.
Bacısı gül sulayır,
O, qırır dibçəkləri.
Ay-ay-ya, Ramizə,
Heç zaman baxmır sözə.
Yaman tənbəldir o da,
Suvarmır çiçəkləri.

Ay-ay-ya, mənə də,
İncimişəm nənədən.
Öpüb mənim üzümdən
Nənəm deyir: -A Yəhya,
Ağıllı olsan, sənə
Heç kəs deməz: -Ay-ay-ya!

AY İNANDIM HA?!

-Gedək çəməndən
Balıq tutaq biz.
-Ay inandım ha,
Hanı çay, dəniz?
-Quyruğu üstə
Yeriyir ilan.
-Ay inandım ha,
Yalandır, yalan!
-Qayıqlar uçur,
Heç xəbərin var?
-Ay inandım ha,
Belə şey olar?!
-Ayaq açıbdır,
Sən bu dağa bax.
-Ay inandım ha,
Yeriyərmi dağ?!
-Çayda yanğın var,
Gedək, ay Günay.
-Ay inandım ha,
Heç yanarmı çay?!

MİRİ VƏ PİRİ

Biri varmış,
Biri yox,
Miri varmış,
Piri yox.
Miri dəcəl Miriymiş,
Kələkbazın biriymiş.
Piri sonra doğulub,
Qoçaq bir oğlan olub.
Miri, Miri, nə Miri,
Gəmirərmiş dəmiri!
Piri, Piri, nə Piri,
Sümürərmiş kömürü.
Piri ağac əkərmiş,
Mirisə arx çəkərmiş.
Günlərin bir günündə,
Miri tapır bir kündə.
Piri çörək bişirib,
Miri onu aşırıb.
Susuzdan yanıb Miri,
Çayı göstərib Piri.
Miri qurudub çayı,
Qarnı şişib dam olub.
Piri bir az Miridən
Diribaş adam olub.
Deşib onun qarnını
Azad etsin Mirini.
Birdən su fontan vurub,
Aparıbdır Pirini.
İndi Piri neyləsin,
Miriyə nə söyləsin?
Miri cəld qarmaq atıb,
Pirini çayda tutub.

Piri Miridən qoçaq,
Miri dəcəl Piridən.
...Mənim danışdığımın
Doğru deyil biri də...

QAZI VƏ TAZI

Bir gün Qazıyla Tazi
Gedib girdilər bağa.
Onlar danış gəldilər
Əvvəl qoza, fındığa.
Tazi baxdı Qaziya,
Qazi dedi Taziya:
-Bölək fındığı, qozu,
Qoy üstü sənin olsun,
İçi mənim.
-Mən razı.
Qazi yedi ləpəni,
Tazi baxdı qabığa.
Qoşulub bir-birinə
Onlar getdi qabağa.
Qaçdılar, ötüşdülər,
Şəftəlinin, əriyəin
Yanına yetişdilər.
Qazi baxdı Taziya,
Tazi dedi Qaziya:
-Bu dəfə də mən bölüm,
Düzgün bölüm, tən bölüm.
Bunların içi mənim,
Sənin olsun qabığı.
-Neynək, sən deyən olsun,
Mən nə deyirəm axı!
Qazi yedi doyunca
Şəftəlidən, ərikdən.

Tazının bölgüsünü
 Bəyənmişdi ürəkdən.
 Çəyirdəyi yeyəndə
 Dişi sındı Tazının.
 Qaçdı həkim dalınca,
 Bağda qoydu Qazını.

QƏRİBƏ BÖLGÜ

Bəşir ilə Dilavər
 Cələ qurub bir kəklik,
 Bir saxsağan tutdular.
 Sevindilər nə qədər,
 Hər şeyi untdular.
 Dilavər söylədi ki,
 Tez ol bölək quşları.
 Fikrə getdi, Bəşirin
 Düyünləndi qaşları.
 Söylədi ki, razıyam,
 Quş saxlamaq istədin,
 Gərək bol dəninin olsun!
 Seç, ya saxsağan səninin,
 Ya kəklik mənim olsun.
 Ya da ki, kəklik mənim,
 Saxsağan səninin olsun.
 Sükut çökdü araya:
 -Lap çaşmışam, ay Bəşir.
 Ha fikirləşirəmsə,
 Mənə saxsağan düşür...

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Qızlar, balaca qızlar

Qlobus. Körpə.....	3
Balaca müəllimə. Bacım.....	4
Sevilin kuklası. Sahildə.....	5
Təranə. Pərvanə. Adı Pərvanə, özü pərvanə.....	6
Balaca aktrisa. Xuraman. Çiçəyin bəhanəsi.....	7
Gülzar. Gilə. Tərs. Qara qız.....	8
Sevinc küsüb. Su, torpaq. Qızım-sazım.....	9
Nənəm-nənəm. Sona. Kabab.....	10
İki kukla. Güllükdə. Əks-səda.....	11
Lətafət. Diş. Nərgiz.....	12
Aydan və çaydan. Aysu. Azərin.....	13
Nağıl danış. Aybəniz.....	14
Şüa. Solmaz.....	15
Aynur. Bağça-bağça.....	16
Gülsüm. Yallı.....	17
Niyə döyürsən. Sənəm.....	18
Aydannın yuxusu. Tellinin bacısı.....	19
Daraq. Ata işdən gələndə.....	20
Leyla. Balıqlar. İstəyirəm ki... Heç bir il yatmaq olar.....	21
Şəhərdə şəhər. Gülyaz. Bacım deyir.....	22
Ala inək, qara düyü. Şirin.....	23
Bağcanın çiçəkləri. Gülbəniz. Heç.....	24
Güllü don. Quzu və Arzu. Gülnaz.....	25
Tənbəl kimdir. Elədirmi. Sumqayıt.....	26
Güzgü qabağında. Böyim. Birdən ay batar.....	27
Qırılan saçlar. Özüduran kukla. Güləzin çəkmələri.....	28
Aytən. Leyla. Şapalaq istəyən qız.....	29
Ruhiyyə. Aynur kimdi.....	30
İşığa uzannan əllər. Suzanna.....	31
Birdən. Güllər bala. Güllər.....	32
Güləndam. Ülkər. Süsən.....	33
Mən olmasam. Qaranlıqdan qorxan qız.....	34
Balalar. Arzu. Dodağı qaçdı.....	35
Rəfiqələr. Aydan.....	36

Mən balaca deyiləm. Göy qurşağı.....	37
Niyə tükənmir. Gülsabah. Göyçək. Səməngül.....	38
Gör nə qəşəng... Bağça yolunda.....	39
Bu nə yaxşı qoyundu. Ənisə. Sınıfdə qalacaqsan.....	40
Aynur. Gözümü yumsam. Gülyanaq.....	41
Aygün. Çiyələk.....	42
Dız-dız. Çimərlikdə.....	43
Bəh-bəh. Yağış kömək eləmir. Sənəmə bax.....	44
Pişiyyə bax. Niyə baxmırsan. Başmağı itən qız.....	45
"Okean" üstündə ev.....	46
Gülnaz. Atlas. Balaca dərzi. Konsert.....	47
Sənin balanam. Sərgiyə gedəcəyik.....	48
Yelləncəyə baxın bir. Səhərgül.....	49
Ağlama. Ayten.....	50
Konsert. Balaca xala.....	51
Yuxudan durmusanmı. Konfetimiz qurtardı.....	52
Başmaqdan şikayət. Yuxuda şeir görə qız. Zooparkda.....	53
Aygün. Bürünüb ki... Rəqs.....	54
Günəl. Xoruz, oxuma.....	55
Xal. Nə gülməli bəbədi. Mehri.....	56
"Əlifba teatri". Aydan. Aynura bax.....	57
Təbrizənin günahı. Ay qara milçək. Telefon söhbəti.....	58
Nigar. Ay yorulub. Dərman yazıram.....	59
Anam xörək bişirir. Daha uşaq deyiləm.....	60

Dəcəllər

Axşam, səhər. Mehdi baba. Aydagəzən.....	61
Həsən. Ramizin cavabı.....	62
Dayım əsgərdir. Xəbərçi qoz.....	63
Çanta. Kitabxana.....	64
Öpüm, sağalsın. Dil pəhləvanı.....	65
Qarısqı düşər. Tüstülü ocaq.....	66
Rəfi. Əkizlər. At minən oğlan.....	67
Papaq. Balaca dəmirçi. Famil.....	68
Balaca suvaqçı. Söhbətin səbəti. Top-top.....	69
Vağzal. Əziz.....	70
Toy. Əyyub və Elçin.....	71
Arxdan hoppanan oğlan. Salman. Polad. Yun.....	72
Hadı. Sənəkdəki qarqız.....	73
Balaca balıqçı. Belə də xala olar.....	74
Tənbəl. Vüqar.....	75
Cırdan.....	76

Elşənin atı. Mən yuxudan duranda. Daş və Həsən.....	77
Dolanbac. Topum. Şar və Yaşar.....	78
Həsən bala. Vüsalın xahişi. Yod. Mübarək və Əyripəncə.....	79
Mağazada. Süleyman.....	80
Böyükkişi. Səhər dəyərsən.....	81
Bağa gedəndə. Bizim evdə. Şəhərdən gələn oğlan.....	82
Rəqs. Balaca boksçu.....	83
İgidə bax. Gizlənpaç. Yelləngək.....	84
Balaca rəssam. Əli.....	85
Zəfər. Qapıçı.....	86
Balıq və Xahıq. Dəmir papaq. Seyran.....	87
Milçəkdən qorxan oğlan. Oğulsan kirit. Küləkli havada.....	88
Təhsin. Yazıq deyilmi. Ziyada bax.....	89
Tənbələ sözü. Dərsə gecikən oğlan.....	90
Şənlikdən qayıdanda. Əyri mix.....	91
Həşim. Bir dostu var.....	92
Gəl gülüşək. Çərpələng. Heybət.....	93
Quzuya oxşamıram. Rəşad.....	94
Çay içib yatan oğlan. İvana bax. Murad.....	95
Ağa. Çalan kimdir. Hansı ağrıyır.....	96
Hə. Suquşu. A cumbulu.....	97
Qardaşım. İki qardaş.....	98
İnamın anası. Orxan. Balaca xanəndə.....	99
İnqə. Azad. Dil bilən quzu.....	100
Nə qədər istəyirsən. Yaxşı çəkmə.....	101
Məzəli oğlan. Həkimdir anam. Hara getdi.....	102
Faiq. Rəvan.....	103
Tikiblər ki... Qədir. Badalaq.....	104
Sənin balan olaram. Bağça uşaqları. Böyümüşəm.....	105
Yadigar adlar. Şəkilçi Tural.....	106
Əli. Rüfət.....	107
Yiyə, dülgər, Əli.....	108
Mən aydan küsmüşəm. Ad günü.....	109
Açın televizoru. Qaymaq, yoxsa qarmaq.....	110
Bizim komanda. Qapıda kim duracaq.....	111
Nazim şəkil çəkir. Öz-özünə uzanır. Qorxmaz əmi.....	112
Kimindi. Bizdən qabaq.....	113
Səs. Pərvin oğlan.....	114
Üzüm hanı. Pionerə keçmişik. Kamaça köklənəndə.....	115
Üç nəğmə.....	116

Gülzarın nəğmələri

Gülzar. Çinar və Gülzar.....	117
Qızım. Ağlayan qız. Süd.....	118
Xəzər. Gülzarın topu. Əl çalır.....	119
Gizləsəm də. Qızım. Güllü don.....	120
Gilas. Gülzar və təyyarə.....	121
Gülzarın inəyi. Gülzar gedir bazara. Gülzarın sualı.....	122
Dincəlməyə gələn ağaclar. Gündüzün bacısı.....	123
Rəqs. Gəzən çiçək.....	124
Sənin haran ağrıyır. Gülzar küsəndə. Barışıq.....	125
Gül yuvası. Gülzarın yuxusu. Atanın gözlərində.....	127
Baldı, baldı. Atasından küsən qız. Maqnitafondakı qız.....	128
Nənənin ilk nəvəsi.....	129
İki gəlincik. Gülzarla söhbət.....	130
Sən hardan gəlmisən. Nə bilim.....	131
Öcəşmə. Mənim balam. Bu bağça tikiləndə.....	132
Məktəbə hazırlıq. Balaca rəssam.....	133
Gülzarın anasına dediklərindən. Tələsik suala tələsik cavab.....	134
Əmi üzünü qırxanda. Diş niyə bitmir.....	135
Salatın ulduzu.....	136

Gündüzün nəğmələri

Oğlum Gündüzə. Xəbər verin Gündüzə.....	137
Gündüz və sərçə. Gündüzə bax. Şəkil.....	138
Gəl bölək. Çapan çalanda. Balaca dülgər.....	139
Bir təyyarə düzəltdim. Çiçək.....	140
Bağçadan qayıdanda. Ulduz söndürən oğlan.....	141
Şeş. Oğlum və mən.....	142
Dəniz dalğasız olanda. Axşam... Xalçanın üstündə.....	143
Böyüdü. Balaca şaxta baba. Yatıram ki.....	144
Motosklet.....	145
Nə yaxşı ki... Barışıq.....	146
Qaç gəl.....	147
Hesablama çöpləri. Balığın pulu.....	148
Yerindədi. Günah kimdədi. Tabaşır.....	149
Qara qarğa. Əgər balacayamsa.....	150
Sözü səhv yazanda. Gündüz deyir.....	151
Gündüzün cavabı. Sevinir.....	152
Qərribə sual. Gündüz və məstan. Işıqlı güllər.....	153
Bir dilim yemişin nağılı. Bir qoca var.....	154
Balaca hücumçu.....	155
Mənim atam.....	156

Gurselin nəğmələri

Bu oğlanın adı Gursel.....	157
Gursel. Hünərin var. Oğlum.....	158
Almamı ver. Dərsini oxu.....	159
Çay içəndə. Ata, sən kimsən? Köçürürəm.....	160
Necə almısan. Ay ata, qorxma, mənəm.....	161
Dilin cəzası. Yuxuda nə görmüsən. Burda bir xırman.....	162
Trolleybus. Ana vətən. Lentə yazılmış yuxu.....	163
Sən futbolçu olanda. Sən mən boyda olanda.....	164
Göydən üç alma düşdü. Ay. Dumanın balası.....	165
Yenə səni kim incidib. Təzdən oynayaq.....	166
İti olmaq üçün. Yuxuda yuxu.....	167
Səbəb. Şəkil. Əskik olmasın.....	168
Kaman. Duzlu söhbət. Sən kimsən. Bir kök xoruz.....	169
Yıxılmadım ha... Gözmək məni gözləyir.....	170
Oyuncaq şir. Ana, qorxma. Həyat qədr.....	171
Yuxuda görmüşəm ki... Gurselin kağızları.....	172
Kreslonun üstündə. Necə deyim.....	173
Yaşıl don. Sən demə.....	174
Ana hirsələnər axı. Gursel niyə gizlənib.....	175
Sən qışqıranda. Bağça yaxşıdı.....	176
Ağac həkimi. Mütəkkə.....	177
Kamança. Qızıl qum.....	178
Gurselin cavabı. Öpdüm qara torpağı. Oğlumun sualı.....	179
Ana, hirsələnmə. Paravoz. Qənd yemirəm ki.....	180
Gursel kənddən qayıdıb.....	181
Günəbaxan toxumu. Qar buludu. Əgər.....	182
Boy artımı. Gurselin alması. Palıd yumurtası. Quş yuvası.....	183
Niyə salam vermirsən. Mənə aid olmayanda. Mən düşəndə.....	184
Nənə qapısına qonan saxsağan. Telefon söhbəti.....	185
Samir məni qocaltdı. Gurselin toyuğu.....	186
Günahkar. Bir göz, ya iki?.....	187
Ukrayna səfəri. Heykəl olum. Bənzəyiş.....	188
Əsl dost necə olar.....	189
Ay-ay-ya.....	190
Ay inandım ha.....	191
Miri və Piri.....	192
Qazı və tazi.....	193
Qərribə bölgü.....	194

Bu kitabın çapında mənə yardımçı olan dostlarıma
minnətdarlığımı bildirirəm.

Müəllif

Rafiq Yusifoğlu
Daha uşaq deyiləm
(şeirlər)

Bakı, Şirvanəşr, 2006

Kompüter icraçısı

İlahə Mahmudlu

İstehsalat müdiri

Nərmin İsabəyli

Sex müdiri **Günəl Cəfərli**

Çapçı **Rüxsarə Hüseynli**

Ofset üzrə çapçı **Fariq Tofiqoğlu**

Çapa imzalanıb **04.05.2006**

Formatı **60x80 1/16**

Fiziki çap vərəqi **12,5**

Sayı **300**

Əziz balalar, "Daha uşaq deyiləm" kitabıma 1970 və 1988-ci illərdə yazdığım uşaq şeirlərinin bir qismi toplanıb. Mənim qəhrəmanlarım o vaxt balaca, bapbalaca idilər. İndi isə böyüyüblər, hətta aralarında ata, ana olanlar da var. Ancaq onlar mənim şeirlərimdə həmişə saf, məsum, məzəli uşaqlar kimi qalacaqlar...

Müəllif

